

Credința părinților noștri

Leții biblice pentru Sabat
Aprilie – Iunie 2004

Credința veritabilă

Abel, Enoh, Noe

Avraam

Isaac și Iacov

Iosif

Moise

Cucerirea Ierihonului

Unelte ale eliberării lui Dumnezeu

Conducere prin credință

Pavel

Credința biblică

După scrierea Scripturilor

O chemare pe o platformă mai înaltă

Cuvânt înainte

În următoarele trei luni studenții Școlii de Sabat din toată lumea se vor concentra asupra *Credinței părinților noștri*, bazându-se în principal pe capitoul 11 din Epistola către Evrei. De ce? Chiar în aceste zile de pericol și nesiguranță, „nu avem a ne teme de nimic pentru viitor, decât dacă vom uita calea pe care ne-a condus Domnul și învățătura Sa din istoria trecutului nostru.” (*The Review and Herald*, 12 octombrie 1905).

„Deși patriarhii și apostolii au fost supuși slăbiciunilor omenești, totuși, prin credință, ei au dobândit un bun raport, au luptat luptele lor în puterea Domnului și au biruit în mod glorios.” *Testimonies*, vol.4, pg.15.

„Citim biografiile creștinilor și considerăm experiențele și realizările lor cu totul dincolo de posibilitățile noastre. Acestea, spunem, sunt istoriile a puțini oameni, care au fost în special favorizați cu har. Dar aceste realizări înalte sunt pentru toți. Hristos a murit pentru fiecare suflet și Dumnezeu ne asigură în cuvântul Său că El este mai mult decât doritor să dea Duhul Sfânt acelora care I-L cer, decât sunt părinții de a da daruri bune copiilor lor. Noi putem fi angajați în datoriile obișnuite ale vieții de zi cu zi, dar putem să le facem sfinte prin credință simplă, serioasă, perseverentă și cu încredere. Dumnezeu este onorat prin integritatea statornică, umblarea și conversația sfântă a poporului Său, chiar și în cele mai umile căi ale vieții.

„Apostolii, profeții și bărbații sfinți din vechime nu și-au desăvârșit caracterele prin miracol. Ei au folosit abilitățile date lor de Dumnezeu, încrezându-se doar în neprihănirea lui Hristos; și toți acei care vor folosi aceleași mijloace, pot să obțină același rezultat. Este privilegiul nostru de a avea înalte realizări spirituale, căci cuvântul lui Dumnezeu a declarat aceasta. Dar acestea solicită credință și muncă din partea noastră. Trebuie să avem o dorință serioasă pentru realizări tot mai înalte în viața creștină. Pavel ne îndeamnă să „creștem în har și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos” (2 Petru 3:18). Aceasta înseamnă o legătură apropiată cu Dumnezeu, care ne va da încredere în El, până vom avea o cunoștință din experiență a naturii Sale divine și vom fi schimbați după chipul Său. Atunci Îl vom putea slăvi pe Dumnezeu descoperind acelora cu care ne asociem rezultatul influenței transformatoare a harului Său.” *The Review and Herald*, 26 iunie 1900.

Fraților și surorilor, să ne prindem de acest har care ne-a fost pus la dispoziție într-un mod atât de abundent. În următoarele trei luni să analizăm profund și cu rugăciune modul în care Domnul a lucrat cu atâta putere pentru patriarhii, profeții, bărbații și femeile din vechime, ca și pentru proprii noștri pionieri din trecutul apropiat. Domnul ne cheamă pe fiecare din noi să ne însușim aceste binecuvântări minunate și să ocupăm un teren mai înalt. Să nu ascultăm noi chemarea Lui iubitoare?

Darul Sabatului întâi

Școala Misionară Eben Ezer (Columbia)

Lucrarea de Reformă a fost stabilită în Columbia. Această țară a fost organizată ca și Câmp atașat Conferinței Generale și este pe locul al treilea ca număr de membri între țările Regiunii Sud-Americane. Frații din Columbia și-au transformat Școlile lor de Sabat în societăți misionare active. Sufletele sunt câștigate la Mântuitorul în fiecare zi în această țară. Însă creșterea lucrării misionare a rezultat într-o nevoie crescută de lucrători instruiți. În consecință, Câmpul Columbian a întemeiat complexul Eben Ezer. Această facilitate funcționează ca o școală misionară pentru Câmp, instruind următoarea generație de lucrători ai Evangheliei. Pe lângă aceasta mai este în construcție o școală de educație primară și s-au făcut planuri pentru a se construi și un sanatoriu pe același teren.

Este mare nevoie de ajutorul dumneavoastră pentru a finaliza aceste proiecte. Vă rugăm ca pe 3 aprilie să dăruiti cu generozitate pentru înaintarea lucrării din Columbia. Vă invităm de asemenea să veniți să ne vizitați și să participați la una dintre multele noastre adunări, întruniri de tineret și seminare.

Frații și surorile voastre din Câmpul Columbian

„Îi mulțumim lui Dumnezeu că Școlile noastre de Sabat au contribuit mult la înaintarea a numeroase întreprinderi prețioase. Copiii și tinerii și-au dăruit bănuții lor, care, asemenea micilor râuri, au alimentat un fluviu de binefacere. Copiii ar trebui educați într-un asemenea mod, încât să poată îndeplini fapte neegoiste pe care cerul se va bucura să le vadă. Când roua tinereții este asupra lor, copiii ar trebui să fie instruiți cum să lucreze pentru Hristos. Ei ar trebui învățați tăgăduirea de sine.” *Mărturii pentru Lucrarea Școlii de Sabat*, pg.113.

Credința adevărată

„Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” Evrei 11:1.

„A depinde de ceea ce putem vedea nu este credință. Credința se bazează pe făgăduințele lui Dumnezeu.” *Sabbath School Worker*, 1 iulie 1895.

Recomandare pentru studiu: *Testimonies*, vol.8, pg.255-264.
Patriarhi și profeți, pg.44,45,112-116.

Duminică 28 martie

1. TRĂIND PRIN CEL NEVĂZUT

a. Ce definiție simplă dă Biblia pentru credință? Evrei 11:1. Cum trebuie să ne influențeze credința în Dumnezeu în mod practic?

„Credința este încredere în Dumnezeu – a crede că El ne iubește și știe cel mai bine ce este spre binele nostru. Astfel ne conduce să alegem calea Sa în locul căii noastre proprii.” *Educația*, pg.253.

„La Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință, și, prin credință putem să ne prindem de puterea Lui. Dar credința nu este vedere; credința nu este sentiment; credința nu este realitate. Credința este esența lucrurilor *nădăjduite*, dovada lucrurilor care *nu* se văd? (Evrei 11:1 eng.). A rămâne în credință înseamnă a da la o parte sentimentele și dorințele egoiste, a umbla în umilință cu Domnul, a vă însuși făgăduințele Lui și a le aplica tuturor ocaziilor, crezând că Dumnezeu va realiza planurile și scopurile Sale în inima și viața voastră prin sfințirea caracterului vostru; înseamnă a vă baza în întregime pe credincioșia lui Dumnezeu și a vă încrede în aceasta.” *Special Testimonies on Education*, pg.115 (sublinierea autorului).

b. De ce putem fi inspirați de credința părinților noștri? Evrei 11:2.

„Deși patriarhii și apostolii au fost supuși slăbiciunilor omenești, totuși, prin credință, ei au dobândit un raport bun, au luptat luptele lor în puterea Domnului și au biruit în mod glorios. Astfel ne putem încrede în virtutea jertfei ispășitoare și să fim biruitori în numele lui Isus.” *Testimonies*, vol.4, pg.15.

Luni 29 martie

2. MINUNILE CREAȚIEI LUI DUMNEZEU

a. Descrieți modul minunat în care Dumnezeul nostru ne creează și ne susține. Evrei 11:3; Psalmii 33:8,9; Fapte 17:28 (p.p.)

„Dumnezeu este în continuu la lucru în natură. Aceasta este serva Lui, îndrumată după buna Sa plăcere. Natura, în lucrarea ei, mărturisește despre prezența inteligentă și activă a unei ființe care acționează în toate lucrările Sale după voia Sa. Nu prin vreo putere inițială inerentă naturii rodește pământul an de an darurile sale și își continuă marșul în jurul soarelui. Mâna puterii infinite este în continuu la lucru, păzind această planetă. Puterea lui Dumnezeu, exercitată în mod minunat, este aceea care îl păstrează în poziția și traiectoria lui.

Dumnezeul cerului este neîncetat la lucru. Prin puterea Lui este făcută vegetația să înflorească și apare fiecare frunză și înflorește fiecare floare. Fiecare strop de ploaie sau fulg de zăpadă, fiecare fir de iarbă, fiecare frunză, floare și tufiș, mărturisesc despre Dumnezeu. Aceste lucruri mici, așa de obișnuite în jurul nostru, ne învață lecția că nimic nu este în afara atenției Dumnezeului infinit, nimic nu este prea mic pentru atenția Sa.

Mecanismul trupului omenesc nu poate fi pe deplin înțeles; el prezintă mistere care-i uimesc și pe cei mai inteligenți. Bătaia pulsului și respirația care urmează una alteia nu sunt ca rezultatul unui mecanism care, odată pus în mișcare, își continuă lucrarea. În Dumnezeu trăim, ne mișcăm și avem ființa. Fiecare respirație, fiecare bătaie a inimii este o dovadă continuă a puterii unui Dumnezeu omniprezent.” – *Testimonies*, vol.8, pg.259, 260.

b. Cum poate forța creatoare a lui Dumnezeu să ne schimbe viețile? Psalmii 51:10; Ezechiel 36:26,27.

„Una dintre cele mai serioase rugăciuni înregistrate în Cuvântul lui Dumnezeu este aceea a lui David când stăruia: ‚Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule!’ (Psalmii 51:10). Răspunsul lui Dumnezeu la o asemenea rugăciune este: ‚Îți voi da o inimă nouă. Aceasta este o lucrare pe care n-o poate face nici un om mărginit. Bărbații și femeile trebuie să înceapă cu începutul, căutându-L pe Dumnezeu cu cea mai mare seriozitate pentru a dobândi o adevărată experiență creștină. Ei trebuie să simtă puterea creatoare a Duhului Sfânt. Ei trebuie să primească inima nouă, care este păstrată moale și duioasă prin harul cerului.‛ *Comentarii biblice ale Vechiului Testament*, vol.4, pg.1165.

Martii 30 martie

3. CĂUTAȚI PENTRU A GĂSI

a. De ce este nevoie pentru a-I fi plăcuți lui Dumnezeu și numai cum putem fi cu adevărat binecuvântați când Îl căutăm? Evrei 11:6.

„Dacă veți deveni alarmați pentru propriile voastre suflete, dacă-L căutați pe Dumnezeu cu sânguință, El Se va lăsa să fie găsit de voi; dar El nu va accepta o pocăință pe jumătate. Dacă vă veți părăsi păcatele, El este întotdeauna gata să vă ierte. Vă veți preda voi chiar acum Lui? Veți privi la Calvar și să întrebați: ‚A făcut Isus acest sacrificiu pentru mine? A suferit El umiliința, rușinea și ocară și a suferit moartea crudă a crucii pentru că dorea să mă salveze de suferințele vinei și de groaza disperării și să-mi dea o fericire negrăită în împărăția Sa?’ Priviți la Acela pe care L-au străpuns

păcatele voastre și luați hotărârea: „Domnul va avea serviciul vieții mele. Nu mă voi mai uni cu vrăjmașii Săi; Nu-mi voi mai da influența mea celor ce se răzvrătesc împotriva guvernării Sale. Tot ce am și tot ce sunt este prea puțin pentru a le devota Aceluia care m-a iubit atât de mult, încât Și-a dat viața pentru mine – întreaga Sa ființă Divină pentru unul atât de păcătos și rățacit. Despărțiți-vă de lume, fiți cu totul de partea Domnului, duceți lupta până la porți și veți câștiga biruințe glorioase.” *Testimonies*, vol.5, pg.438,439.

b. Descrieți modul în care trebuie să-L căutăm pe Dumnezeu. Psalmii 119:2,145; 1 Cronici 16:10-13.

„Sufletul să fie atras în sus, pentru ca Dumnezeu să ne poată acorda o respirație din atmosfera Sa cerească. Duhul să geamă după Dumnezeu și să unească credința cu dorința arzătoare. Ar trebui să încurajăm recunoștința și lauda și să fim găsiți totdeauna luptând împotriva oricărui impuls nesfințit, îndepărtând din suflet orice plăcere necurată. Aceasta este lupta care trebuie dusă. Trebuie să stăm atât de aproape de Dumnezeu, încât în orice încercare neașteptată, gândurile noastre să se poată îndrepta spre Dumnezeu într-un mod la fel de natural, după cum se întoarce floarea după soare. Floarea soarelui își ține fața îndreptată spre soare. Dacă este întoarsă de la lumină, ea se va răsuca din tulpină până când își ridică petalele spre razele strălucitoare ale soarelui. Deci oricine și-a predat inima lui Dumnezeu să se întoarcă spre Soarele Neprihănirii și să privească cu nerăbdare în sus pentru a primi razele strălucitoare ale slavei care strălucește în fața lui Isus.” *The Signs of the Times*, 16 decembrie 1889.

Miercuri 31 martie

4. ÎNTR-O NOUĂ SFERĂ DE VIAȚĂ

a. Cum stă cel credincios în contrast cu cel mândru? Habacuc 2:4.

„Când, având în vedere toate păcatele sale, păcătosul manifestă credință în Dumnezeu și crede că este iertat fiindcă Hristos a murit ca jertfă a lui, el va fi umplut de recunoștință față de Dumnezeu și va avea o simpatie duioasă față de acei care, asemenea lui, au păcătuit și au nevoie de iertare. Mândria nu va găsi nici un loc în inima sa. O asemenea credință va fi o lovitură de moarte pentru un spirit răzbunător. Cum este posibil ca unul care găsește iertare și care este zilnic dependent de harul lui Hristos, să se întoarcă cu răceală de la acei care au căzut într-o greșeală și să manifeste față de păcătos un spirit neiertător? Oricine are o adevărată credință în Dumnezeu va strivi mândria sub picioarele sale. O perspectivă a bunătății și îndurării lui Dumnezeu va conduce la căință și va crea o dorință de a poseda același spirit. Acela care primește Spiritul lui Dumnezeu va avea un discernământ clar pentru a vedea binele care se află în caracterele altora și îi va iubi pe acei care au nevoie de înțelegerea duioasă și milostivă a iertării. Păcătosul care se căiește, vede în Hristos un Mântuitor iertător de păcate și contemplă cu speranță și încredere iertarea dată pentru păcat. El dorește ca aceeași lucrare să fie săvârșită și pentru semenii săi; căci adevărata credință aduce sufletul în comuniune cu Dumnezeu.” *The Review and Herald*, 7 mai 1895.

b. Cum este credința legată îndeaproape cu legea lui Dumnezeu, cu o abatere de la păcat și eliberare de el? Romani 14:23 (u.p.); 1 Ioan 3:4-6.

„Trebuie să existe o revigorare a mărturiei directe. Calea spre cer nu este mai netedă acum decât în zilele Mântuitorului. Toate păcatele noastre trebuie date la o parte. Orice îngăduință favorită, care împiedică viața noastră religioasă, trebuie dată la o parte. Ochiul drept sau mâna dreaptă trebuie sacrificate, dacă ne fac să păcătuim. Suntem noi doritori să renunțăm la propria noastră înțelepciune și să primim împărăția cerurilor ca un copilăș? Suntem noi dispuși să renunțăm la îndreptățirea de sine? Suntem noi dispuși să renunțăm la tovarășiile noastre lumești? Avem bunăvoința de a sacrifica aprobarea oamenilor? Prețul vieții veșnice este de o valoare infinită. Vom depune noi eforturi și vom face sacrificii proporționale cu valoarea ținței care trebuie atinsă?” *Testimonies*, vol.5, pg.222.

Joi 1 aprilie

5. UN IZVOR CARE NU SEACĂ NICIODATĂ

a. Cum explică Domnul măsura amplă în care credința noastră poate fi exercitată? Marcu 11:22-24; Luca 17:5,6.

„Credința Îl crede pe Dumnezeu pe cuvânt, cu sau fără sentiment.” *The Signs of the Times*, 15 mai 1884.

„Dacă oamenii vor suporta disciplina necesară, fără a se plânge că slăbesc pe cale, Dumnezeu îi va învăța ceas de ceas și zi de zi. El tânjește să-Și descopere harul Său. Dacă poporul Său va da la o parte piedicile, El va revărsa apele mântuirii în izvoare abundente prin canalele omenești.” *Hristos lumina lumii*, pg.251.

„Nu există limită pentru utilitatea aceluia care, dând eul la o parte, face loc pentru lucrarea Duhului Sfânt asupra inimii sale și trăiește o viață cu totul consacrată lui Dumnezeu. Toți acei care-și consacră trup, suflet și spirit în serviciul Său, vor primi în mod constant o nouă înzestrare cu putere fizică, mintală și spirituală. Resursele inepuizabile ale cerului sunt la dispoziția lor. Hristos le dă suflarea Spiritului Său, viață din viața Sa. Duhul Sfânt își folosește cele mai înalte energii pentru a lucra în minte și în inimă. Prin harul ce ne-a fost dat, putem dobândi biruințe, care au părut imposibile din pricina părerilor noastre eronate și preconcepute, a defectelor noastre de caracter și a micimii credinței noastre.

Oricui se predă Domnului pentru servire, fără a reține nimic, îi este dată puterea pentru a dobândi rezultate nemăsurate. Pentru aceștia Dumnezeu va face lucruri mari. El va lucra asupra minților oamenilor așa încât, chiar în această lume, să se vadă în viațele lor o împlinire a făgăduinței stării viitoare.” *Marele Medic*, pg.159, 160.

Vineri 2 aprilie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce este credința?
2. Cum împiedică îndoielile ce se pot ridica în legătură cu teoria evoluției potențialul spiritual al omului?
3. Care sunt unele elemente cheie de care este nevoie pentru a-L căuta pe Dumnezeu cu succes?
4. În ce mod ar trebui să vină viața mea mai mult în armonie cu credința adevărată?
5. Care sunt secretele vieții creștine biruitoare în plinătatea ei?

Abel, Enoh, Noe

„Plata păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viața veșnică prin Isus Hristos, Domnul nostru.” (Romani 6:23).

„Patriarhii, profeții și toți sfinții martiri, începând de la neprihănitul Abel, au așteptat venirea Mântuitorului în care își arătau credința prin daruri de jertfă.” *The Signs of the Times*, 7 august 1879.

Recomandare pentru studiu: *Credința prin care trăiesc*, pg.350.
Testimonies, vol.4, pg.306-309.

Duminică 4 aprilie

1. CREDINȚA LUI ABEL

a. Ce trebuie să învățăm de la jertfa lui Abel comparată cu cea a lui Cain? Genesa 4:1-7.

„Abel, prin credința într-un Răscumpărător viitor, l-a adus lui Dumnezeu o jertfă mai acceptabilă decât Cain. Aducerea de către el a sângelui fiarelor însemna că el era un păcătos și avea de îndepărtat păcate și că era pocăit și credea în eficiența sângelui viitoarei mari jertfe. Satan este părintele necredinței, al murmurării și răzvrătirii. El l-a umplut pe Cain cu îndoială și furie împotriva fratelui său nevinovat și împotriva lui Dumnezeu fiindcă jertfa sa a fost refuzată și cea a lui Abel a fost acceptată...

„Ceea ce a făcut jertfa lui Cain urâtă înaintea lui Dumnezeu a fost lipsa lui de supunere și ascultare față de rânduielile stabilite de El. El a crezut că propriul său plan de a-l aduce lui Dumnezeu numai rodul pământului era mai nobil și nu la fel de umilitor ca jertfirea sângelui animalelor, care arăta dependența de altcineva, exprimând astfel propria sa slăbiciune și păcătoșenie. Cain a disprețuit sângele ispășirii.” *The Review and Herald*, 3 martie 1874.

„Chestiunea a fost pusă clar înaintea lui Cain; dar spiritul său combativ a fost stârnit fiindcă umblarea sa a fost pusă la îndoială și nu i s-a îngăduit să-și urmeze propriile idei independente.” *The Signs of the Times*, 16 Septembrie 1886.

„Jertfa lui Cain a fost o ofensă la adresa lui Dumnezeu, fiindcă a fost o jertfă fără Hristos. Povara soliei noastre nu este doar poruncile lui Dumnezeu, ci și credința lui Isus.” *Slujitorii evangheliei*, pg.162.

Luni 5 aprilie

2. PRIMUL MARTIRIU

a. Care a fost atitudinea lui Cain și de ce trebuie s-o evităm? Genesa 4:8; 1 Ioan 3:10-12.

„Cain îl invită pe Abel să meargă cu el la câmp și acolo dă glas necredinței și murmurării sale împotriva lui Dumnezeu. El pretinde că a făcut bine prezentându-și jertfa și cu cât vorbește mai mult împotriva lui Dumnezeu și pune la îndoială dreptatea și îndurarea Sa în respingerea jertfei sale și acceptarea celei a fratelui său Abel, cu atât mai amarnice sunt sentimentele sale de mânie și resentimentele.

Abel apără bunătatea și imparțialitatea lui Dumnezeu și pune înaintea lui Cain motivul simplu pentru care Dumnezeu nu a acceptat darul său.

Faptul că Abel a îndrăznit să nu fie de acord cu el și a mers chiar atât de departe încât să-i arate rătăcirile sale, l-a uimit pe Cain. Aceasta era o experiență nouă; căci Abel se supusese până atunci judecății fratelui său mai mare; și Cain a fost înfuriat în cel mai înalt grad de faptul că Abel nu a manifestat înțelegere față de nemulțumirea lui. Abel ar fi cedat acolo unde nu era vorba de conștiință, dar când procedura Dumnezeului cerului a fost pusă sub semnul întrebării și Cain a vorbit batjocoritor despre sacrificiul credinței, Abel a avut curajul să apere adevărul. Rațiunea lui Cain îi spunea că Abel avea dreptate când vorbea despre necesitatea prezentării sângelui unei victime omorâte dacă dorea ca jertfa lui să fie acceptată; dar Satan a prezentat chestiunea într-o lumină diferită. El l-a îndemnat cu insistență pe Cain spre furie și nebunie, până când acesta l-a omorât pe fratele său.” *The Signs of the Times*, 16 decembrie 1886.

b. Ce adevăruri mari a înțeles Abel? Evrei 9:22; 11:4; Romani 6:23.

„Sunt mulțimi care nu au nici o dorință de a se conforma condițiilor lui Dumnezeu și care își stabilesc propriile lor condiții și se așteaptă ca Dumnezeu să le accepte. O asemenea religie este de același caracter, ca aceea a lui Cain. Marea întrebare ar trebui să fie: „Ce pot face pentru a dobândi aprobarea lui Dumnezeu?” și nu „Cum pot să-mi plac cel mai bine mie însumi?”” *The Signs of the Times*, 6 februarie 1879.

„Acei care simt că pot fi morali fără ajutorul divin, care nu simt nevoie de sângele lui Hristos, sunt trădați în păcate teribile. Dacă nu acceptă cu bucurie și recunoștință sângele curățător, ei sunt sub osândă. Nu există nici o altă prevedere prin care să poată fi eliberați de sclavia grozavă a păcatului.” *Ibid.*, 11 septembrie 1884.

Marti 6 aprilie

3. ENOH

a. Ce este scris de Enoh, al șaptelea de la Adam? Evrei 11:5; Genesa 5:24.

b. În ce mod trebuie să se repete experiența lui Enoh în viața rămășiței lui Dumnezeu care se pregătește pentru a doua venire a lui Hristos? Iuda 14,15; 1 Tesaloniceni 4:15-18.

„Enoh a devenit un predicator al neprihănirii, purtând solia lui Dumnezeu la toți acei care voiau să asculte cuvintele de avertizare. În țara unde Cain a căutat să fugă de prezența divină, profetul lui Dumnezeu a făcut de cunoscut scenele minunate care trecuseră pe dinaintea privirii lui...

Puterea lui Dumnezeu care a lucrat în servul Său a fost simțită de acei care au auzit. Unii au dat curs avertizării și au renunțat la păcatele lor; dar mulțimile au batjocorit solia solemnă. Servii lui Dumnezeu trebuie să ducă lumii o solie similară în ultimele zile și aceasta va fi de asemenea primită de majoritate cu necredință și batjocură.

Pe măsură ce anii treceau, tot mai mare devenea vina omenirii și tot mai întunecoși se strângeau norii judecății divine. Totuși Enoh, martorul credinței, și-a păstrat calea, avertizând, stăruind și învățând, încercând să oprească valul de vinovăție și să oprească săgețile răzbunării.

Oamenii din acea generație au batjocorit nehibzuința aceluia care nu căuta să strângă aur și argint, sau să-și construiască proprietăți aici. Dar inima lui Enoh era îndreptată asupra comorilor veșnice. El privise asupra cetății cerești. El Îl văzuse pe Rege în slava Sa în mijlocul Sionului. Cu cât mai mare era nelegiuirea existentă, cu atât mai serioasă era dorința lui după căminul lui Dumnezeu. În timp ce era încă pe pământ, el locuia prin credință în tărâmurile luminii.

„Ferice de cei curați cu inima, căci ei vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5:8). Timp de trei sute de ani, Enoh a căutat curăția inimii, ca să poată fi în armonie cu cerul. Timp de trei secole a umblat el cu Dumnezeu. Zi de zi a tânjit după o unire mai strânsă; mai apropiată și tot mai apropiată a devenit comuniunea, până când Dumnezeu l-a luat la Sine. El stătuse în pragul lumii veșnice, nemaifiind decât un pas între el și țara celor binecuvântați; și acum porțile s-au deschis și umblarea cu Dumnezeu, atât de mult desfășurată pe pământ, a continuat și el a trecut prin porțile cetății sfinte...

La o asemenea comuniune ne cheamă Dumnezeu. După cum a fost sfințenia de caracter a lui Enoh, trebuie să fie și aceea a celor ce vor fi răscumpărați dintre oameni la a doua venire a Domnului.” *Slujitorii evangheliei*, pg.52-54.

Miercuri 7 aprilie

4. ZILELE LUI NOE

a. Cum s-a deteriorat și mai mult starea lumii pe timpul lui Noe? Genesa 6:5-7, 13.

b. Care sunt câteva dintre diferitele moduri în care societatea noastră de astăzi se aseamănă cu aceea din timpul lui Noe? Matei 24:37-39.

„Locuitorii lumii antediluviene s-au abătut de la Iehova, refuzând să împlinescă voia Lui sfântă. Ei au urmat închipuirile lor nesfințite și ideile lor pervertite. Ei au fost nimicivi din pricina răutății lor; și astăzi lumea urmează aceeași cale. Ea nu prezintă semne măgulitoare ale unei slăvi de o mie de ani. Călcătorii legii lui Dumnezeu umplu pământul de răutate. Pariurile lor, cursele de cai, jocurile de noroc, risipa și practicile lor pătimase și pasiunile lor neîmblânzite umplu lumea repede cu violență.” *Hristos, lumina lumii*, pg.633.

„Fiecare emoție, fiecare impuls și imaginație era în război cu principiile divine ale purității, păcii și iubirii. Era un exemplu al mării depravări ce a rezultat din strategia lui Satan de a îndepărta dintre creaturile lui Dumnezeu restricția legii Sale sfinte.” *Patriarhi și profeți*, pg.79.

„Hristos a văzut foarte clar care avea să fie starea societății în viitor. El a văzut că îngăduința de sine avea să-i stăpânească pe bărbați și femei. Cum rămâne cu relația căsătoriei astăzi? Nu este ea perversă și pângărită, făcută întocmai cum era în zilele lui Noe? Divorț după divorț este înregistrat în ziarele cotidiene. Aceasta este căsătoria despre care vorbește Hristos când spune că înainte de potop ei ‚se căsătoreau și dădeau în căsătorie’ (Matei 24:38).

„Înainte de potop era violență în țară – violență care îmbolnăvea inima. Ce se practică în mod constant în orașele noastre astăzi? Bărbații omoară femei și femeile omoară bărbați.” *Manuscript Releases*, vol.7, pg.56,57.

Joi 8 aprilie

5. CREDINȚA LUI NOE

a. Cum a fost Noe foarte deosebit de oamenii din zilele sale? Genesa 6:9, 13; 7:1,5.

„În timp ce Noe dădea lumii solia lui de avertizare, faptele sale mărturiseau despre sinceritatea lui. Astfel credința lui a fost desăvârșită și dată pe față. El a dat lumii un exemplu de a crede exact ceea ce spune Dumnezeu.” *Patriarhi și profeți*, pg.95.

b. De ce trebuie să fim noi inspirați de credința lui Noe? Evrei 11:7; 1 Petru 3:17-22.

„Lumea devine repede cum a fost în zilele lui Noe. Satana lucrează cu eforturi intense, știind că doar puțin timp mai are. Răutatea predomină într-o măsură îngrozitoare. Poporul lui Dumnezeu este format doar dintr-o mână de oameni, în comparație cu cei nelegiuți și noi putem dobândi succesul numai cooperând cu îngerii cerești, care vor merge înaintea tuturor aceluia care se străduiesc să înainteze spre ceea ce Dumnezeu a spus că ar trebui făcut.” *The Review and Herald*, 15 iunie 1905.

„Dumnezeu va avea un popor zelos pentru fapte bune, care stă ferm în mijlocul stricăciunii acestui veac degenerat. Va fi un popor care se ține așa de tare de puterea divină, încât va fi sigur în fața oricărei ispite. Mesaje rele în reclame aprinse caută să vorbească simțurilor și minților lor corupte; totuși ei vor fi așa de uniți cu Dumnezeu și îngerii, încât vor fi ca acei care nu văd și nu aud. Ei au de făcut o lucrare pe care nimeni n-o poate face pentru ei, și anume de a duce lupta cea bună a credinței și de a apuca viața veșnică.” *Testimonies*, vol.3, pg.472.

Vineri 9 aprilie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care sunt unele din diferitele moduri în care atitudinea lui Cain se manifestă astăzi?
2. Cum pot eu cultiva spiritul lui Abel?
3. Ce caracteristici ale lui Enoh este esențial să le avem?
4. Care sunt câteva dintre cele mai puternice dovezi că Hristos se va întoarce în curând?
5. De ce oferă viața lui Noe un asemenea exemplu bun de neprihănire prin credință?

Avraam

„Ascultați-Mă, voi, care umblați după neprihănire, care căutați pe Domnul! Priviți spre stânca din care ați fost ciopliți, spre gaura gropii din care ați fost scoși. Uitați-vă la părintele vostru Avraam, și spre Sara care v-a născut; căci l-am chemat, când era numai el singur, l-am binecuvântat și înmulțit.” (Isaia 51:1,2).

„Ascultarea necondiționată a lui Avraam este una dintre cele mai izbitoare dovezi de credință care pot fi găsite în întreaga Biblie.” Patriarhi și profeți, pg.126.

Recomandare pentru studiu: *Testimonies*, vol.4, pg.523,524.
Patriarhi și profeți, pg.125-131, 141-155.

Duminică 11 aprilie

1. UN OM ÎN CARE DUMNEZEU PUTEA AVEA ÎNCREDERE

a. Descrieți mediul din care provenea Avraam și ce l-a distins. **Genesa 11:26-32.**

„Deși propriul său tată [al lui Avraam] oscila între închinarea adevărată și cea falsă și cu cunoștința sa despre adevăr erau amestecate teoriile false și practici idolatre, Avraam s-a ținut liber de această pasiune. El nu se temea de credința lui și nu făcea nici un efort pentru a ascunde faptul că a făcut din Dumnezeu încrederea sa.” *The Youth's Instructor*, 4 martie 1897.

b. Cum urma să descrie Dumnezeu în cele din urmă încrederea pe care Și-a pus-o în acest patriarh? **Genesa 18:17-19.**

„Dumnezeu a dorit ca Avraam să fie un canal de lumină și binecuvântare, ca să aibă o influență strângătoare și ca Dumnezeu să aibă un popor pe pământ. Avraam trebuia să fie în lume, reflectând în viața lui caracterul lui Isus. Când a primit chemarea divină, Avraam nu a fost un om de renume, nici un legiuitor, nici un biruitor. El era un simplu crescător de animale, locuind în corturi, dar folosind un mare număr de oameni care să ajute la ocupația lui umilă. Și onoarea pe care a primit-o s-a datorat credincioșiei sale față de Dumnezeu, integrității sale stricte și procedurii sale drepte.” *The Youth's Instructor*, 4 martie 1879.

Luni 12 aprilie

a. Care a fost primul pas de credință major pe care Avraam a fost chemat să-l facă și de ce? **Genesa 12:1-7; 2 Corinteni 6:14-18.**

„Dumnezeu l-a ales pe Avraam ca sol al său prin care să transmită lumii lumină. Cuvântul lui Dumnezeu a venit la el, nu cu prezentarea unor perspective măgulitoare

ale unui mare câștig în această viață, sau perspective de mare apreciere și onoare lumească... El și-a părăsit țara, căminul, rudele și orice asocieri plăcute legate de viața lui timpurie, pentru a deveni un străin și un pelerin...

Înainte ca Dumnezeu să-l poată folosi, Avraam trebuia să se despartă de asocierile sale de mai înainte, pentru ca să nu fie controlat de influențe omenești și să nu se bazeze pe ajutorul omenească. Acum, că devenise legat de Dumnezeu, acest om trebuia să locuiască între străini. Caracterul său trebuia să fie diferit, deosebindu-se de întreaga lume.” *Slujitorii evangheliei*, pg.23,24.

b. Ce căuta Avraam? Evrei 11:8-10. Cum trebuie să-i urmăm noi exemplul?

„Doar cu promisiunea că descendenții [lui Avraam] aveau să ia în stăpânire Canaanul, fără cea mai mică dovadă exterioară, el a mers unde avea să-l călăuzească Dumnezeu, conformându-se pe deplin și cu sinceritate la condițiile ce-i erau puse, încrezător că Domnul avea să-Și îplinească cu credincioșie cuvântul. Patriarhul a mers oriunde i-a arătat Dumnezeu datoria; el a trecut prin pustie fără spaimă; a umblat între națiuni idolatre cu singurul gând: „Dumnezeu a vorbit; Eu ascult de glasul Său; El mă va călăuzi și mă va proteja.”

Tocmai de o asemenea credință și încredere cum a avut Avraam, au nevoie servii lui Dumnezeu de astăzi. Dar mulți, pe care Domnul i-ar putea folosi, nu vor să meargă înainte, auzind și ascultând de acel Glas mai presus de toate. Legătura cu rudele și prietenii, fostele obiceiuri și tovărășii au prea adesea o influență așa de mare asupra servilor lui Dumnezeu, încât El le poate da doar puține instrucțiuni și le poate transmite doar puțin din cunoștința scopurilor Lui; și adesea, după o vreme El îi dă la o parte și îi cheamă pe alții în locul lor, pe care îi probează în același fel. Domnul ar face mult mai mult pentru servii Săi, dacă aceștia ar fi pe deplin consacrați Lui, prețuind serviciul Său mai presus de legăturile de rudenie și de orice alte asocieri pământești.” *Slujitorii evangheliei*, pg.24.

Marti 13 aprilie

3. ESTE TESTATĂ CREDINȚA UNEI FAMILII

a. De ce au fost schimbate numele lui Avraam și al Sarei? Genesa 17:1-8, 15, 16.

b. Ce descoperă marea creștere spirituală a Sarei? Genesa 18:1, 10-14; 21:1,2,6,7; Evrei 11:11,12.

c. Care a fost cel mai mare test care a venit vreodată asupra lui Avraam? Genesa 22:1-3, 10-14.

„Isaac a fost o mângâiere, o rază de soare, o binecuvântare pentru Avraam în vârsta sa înaintată și deși acest dar al lui Dumnezeu părea așa de prețios și de scump pentru el, i se porunca acum să-l înapoieze Dăătorului.” *The Signs of the Times*, 3 aprilie 1879.

d. De ce i-a fost dat lui Avraam acest test? Ioan 8:56.

„Acest test teribil i-a fost impus lui Avraam pentru ca el să poată vedea ziua lui Hristos și să înțeleagă marea iubire a lui Dumnezeu pentru lume, care este atât de mare, încât El l-a dat pe singurul Său fiu la cea mai rușinoasă moarte pentru a ridica lumea din degradarea ei.

Avraam a învățat de la Dumnezeu cea mai mare lecție dată vreodată muritorilor. Rugăciunea Sa de a-L vedea pe Hristos înainte de a muri a primit răspuns. El L-a văzut pe Hristos; el a fost în stare să înțeleagă viziunea lui Hristos, ce i-a fost dată. I s-a arătat că dând pe unicul Său Fiu pentru a-i salva pe păcătoși de la ruina veșnică, Dumnezeu făcea o jertfă mai mare și mai minunată decât ar fi putut face oamenii vreodată.” *Hristos, lumina lumii*, pg.469.

„Testul lui Avraam a fost cel mai sever care putea veni asupra unei ființe umane. Dacă el ar fi cedat sub el, nu ar mai fi fost înregistrat ca părinte al celor credincioși. Dacă s-ar fi abătut de la porunca lui Dumnezeu, lumea ar fi pierdut un exemplu inspirator de credință și supunere necondiționată.” *The Youth's Instructor*, 6 iunie 1901.

Miercuri 14 aprilie

4. LECȚII DIN TESTUL LUI AVRAAM

a. Ce l-a făcut pe Avraam în stare să treacă biruitor cel mai mare test al său? Evrei 11:17.

b. De ce ar trebui să fim inspirați de tot ce a crezut Avraam despre puterea creatoare a lui Dumnezeu? Evrei 11:18,19.

„Lecția a fost dată pentru a străluci de-a lungul veacurilor, pentru ca noi să putem învăța că nu este nimic prea prețios pentru a-I fi dat lui Dumnezeu. Când privim asupra fiecărui dar ca fiind al Domnului, pentru a fi folosit în serviciul Său, atunci ne asigurăm binecuvântarea cerească. Înapoiți-I lui Dumnezeu proprietățile ce v-au fost încredințate și vă va fi încredințat și mai mult. Păstrați-vă proprietățile pentru voi înșivă și nu veți primi nici o răsplată în această viață și veți pierde răsplata vieții ce va veni.

Dumnezeu încearcă poporul Său de astăzi pentru a le testa credința și ascultarea. Sunt mulți care n-au făcut niciodată o predare a lor fără rezerve lui Dumnezeu. Ei nu au o idee dreaptă a sacrificiului infinit făcut de Dumnezeu pentru a salva o lume ruinată. Dacă Dumnezeu le-ar vorbi cum i-a vorbit lui Avraam, ei n-ar fi suficient de familiarizați cu glasul Său, pentru a ști că El îi cheamă să facă un sacrificiu pentru a pune la probă adâncimea iubirii lor și sinceritatea credinței lor.” *The Youth's Instructor*, 6 iunie 1901.

Dumnezeu are un drept asupra fiecăruia dintre noi și nimeni nu trebuie să pună la îndoială dreptatea Sa, dacă Dumnezeu ar urma o anumită procedură sau alta cu noi. Acei care au o încredere desăvârșită în Domnul Dumnezeu cerului nu vor pune niciodată sub semnul întrebării vreuna din procedurile Sale cu copiii Săi. El are experiențe importante de a le da copiilor Săi și le dă aceste experiențe în modul Său propriu. Avraam a crezut cu adevărat și a jertfit toate intențiile și scopurile inimii lui. Și această credință i s-a socotit neprihănire. El a gândit și l-a învățat pe Isaac că

Dumnezeu îl putea învia din morți și că putea vedea sfârșitul de la început. Aceasta este tocmai credința pe care fiecare dintre noi ar trebui s-o avem, în Domnul Dumnezeu cerului. Noi avem istoria lui Avraam și terenul peste care l-a trecut Domnul, pentru a ne da putere, curaj și credință. Domnul dorește ca fiecare dintre noi să creadă că El este cel mai bun prieten pe care îl avem. Avraam s-a încrezut în Dumnezeu la fiecare pas și credința lui a fost desăvârșită.” Manuscript Releases, vol.10, pg.119,120.

Joi 15 aprilie

5. AVRAAM ȘI NOI

a. Pe cine privește Cerul ca pe adevărații copii ai lui Avraam – și astfel moștenitori ai făgăduințelor ce i-au fost date? Ioan 8:39; Galateni 3:8,9,14.

„Unirea din inimă cu Hristos îi face pe credincioși moștenitori ai lui Dumnezeu și lucrători împreună cu El. Acasă, la biserică și în lume, credinciosul trebuie să manifeste laudele Aceluia care l-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.” *The Review and Herald*, 14 martie 1893.

b. Ce calități ale acestui părinte al credincioșilor trebuie să reflectăm? Isaia 51:1,2.

„Viața lipsită de egoism a lui Avraam l-a făcut într-adevăr ,o privesc pentru lume, îngeri și oameni’ (1 Corinteni 4:9). Și Domnul a declarat că avea să-i binecuvânteze pe acei care îl binecuvântau pe Avraam și că avea să-i pedepsească pe acei care se purtau urât cu el sau îi făceau rău. Prin experiența lui Avraam în viața sa religioasă a fost transmisă la mii de oameni o cunoștință corectă a lui Iehova; și lumina lui își va revărsa razele de-a lungul căii acelor care practică evlavie, credința, devoțiunea și ascultarea lui Avraam...”

După cum Avraam și alți bărbați sfinți din vechime au fost o lumină în generația lor, tot astfel trebuie ca poporul lui Dumnezeu să fie o lumină în lume. Razele iubirii atrăgătoare a cerului trebuie să strălucească de la noi, indicând singura cale bună și dreaptă și arătând întotdeauna superioritatea legii lui Dumnezeu mai presus de orice decret omenesc.” *The Youth’s Instructor*, 4 martie 1897.

Vineri 16 aprilie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce l-a făcut pe Avraam diferit de strămoșii săi?
2. În ce aspecte ale vieții mele am nevoie să urmez exemplul lui Avraam de despărțire?
3. De ce se dovedesc cele mai mari încercări ale vieții cuiva adesea a fi cea mai mare binecuvântare?
4. De ce a avut Avraam un succes atât de mare în viața lui spirituală?
5. Cum pot binecuvântările spirituale pe care le primim de la cer a fi mai ample chiar decât cele ale lui Avraam?

Isaac și Iacov

„Prin credință Isaac i-a binecuvântat pe Iacov și Esau cu privire la lucrurile ce aveau să vină.” (Evrei 11:20).

„Să aducem cu insistență cererile noastre, asemenea lui Iacov, și vom găsi că rugăciunea insistență ne va aduce biruințe prețioase.” *The Review and Herald*, 27 mai 1884.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pg.195-203.
Marea luptă, pg.615-622, 634.

Duminică 18 aprilie

1. IUBIREA ASCULTĂTOARE A LUI ISAAC

a. Care a fost răspunsul lui Isaac, când Avraam era pe punctul de a-l aduce jertfă? Genesa 22:9.

„Patriarhul l-a asigurat pe Isaac că iubirea lui pentru el nu scăzuse și că el și-ar fi dat cu bucurie propria sa viață pentru a o salva pe aceea a fiului său. Dar Dumnezeu îl alege pe Isaac și cerințele Sale trebuiau împlinite la literă. Avraam i-a spus fiului său că Domnul îl dăduse în mod miraculos părinților săi și că acum îl ceruse din nou. El l-a asigurat că făgăduința divină: ‚În Isaac va fi chemată sămânța ta’ (Genesa 21:12) avea să fie împlinită; că, fără îndoială, Dumnezeu avea să-l trezească din nou la viață din morți.

La început Isaac a ascultat scopul lui Dumnezeu cu uimire ce creștea până la groază. Dar el a analizat chestiunea în întregime. El era copilul unei minuni. Dacă Dumnezeu l-ar fi acceptat ca pe o jertfă vrednică, el s-ar fi supus cu bucurie. Viața îi era dragă și scumpă, dar Dumnezeu îl rânduise pe el, Isaac, să fie adus ca jertfă. El l-a mângâiat pe tatăl său, asigurându-l că Dumnezeu îi acordase onoare, acceptându-l ca jertfă și că în această cerință el nu vedea mânia și neplăcerea lui Dumnezeu, ci semne speciale că Domnul îl iubea, prin faptul că i-a cerut să-i fie consacrat prin jertfă. El a încurajat mâna aproape neputincioasă a tatălui său să prindă funiile care-l legau de altar...

Isaac a simțit că era un privilegiu a-și da viața ca jertfă lui Dumnezeu. Dacă Domnul îl putea accepta, el simțea că era onorat.” *The Signs of the Times*, 3 aprilie 1879.

Luni 19 aprilie

2. CĂSĂTORIA LUI ISAAC

a. Ce lecții trebuie învățate din credința lui Isaac exercitată în alegerea soției sale? Genesa 24:1-4, 10-19, 63,66,67.

„Tovărășiile rele includ mai mult decât cele imorale și profane. Legătura cu cineva care este știut că nu este religios este contrară rânduielii lui Dumnezeu și nu poate să nu abată sufletul de la El. Acei care nu au teama de Dumnezeu înaintea lor, care nu caută să trăiască în ascultare de El, deși pot fi morali, intelectuali și în aparență rafinați, moderni și bogați, nu sunt din aceia cu care creștinii să formeze o legătură de căsătorie. Oricât de agreabilă ar fi societatea lor, oricât de interesantă conversația lor, cuvântul lui Dumnezeu vorbește clar în acest punct: creștinii nu ar trebui să intre în legătură cu ei.

Acei care intră în relația de căsătorie câtă vreme nu sunt convertiți, nu ar trebui ca după convertire să-și părăsească tovarășii necredincioși. Oricare ar fi caracterul lor religios, ei trebuie să rămână credincioși, amabili și fideli față de ei; totuși, ar trebui să recunoască cerințele lui Dumnezeu mai presus de orice relație pământească, servindu-I cu credințioșie, chiar dacă s-ar putea ridica neplăceri, încercări și persecuții din pricina lui Hristos și a adevărului. Această credințioșie perseverentă față de adevăr și datorie poate fi o influență sfințitoare asupra tovarășului necredincios. Dar căsătoriile făcute în cunoștință de cauză cu necredințioșii sunt interzise de cuvântul lui Dumnezeu... Satan are biruința; nu s-a rezistat ispitei și în nouă din zece cazuri, ambele părți sunt pierdute pentru Hristos...

Tinerii și tinerele manifestă uneori o mare independență în ceea ce privește subiectul căsătoriei, ca și când Domnul nu ar avea nimic de a face cu ei, sau ei cu Domnul în această chestiune. Ei par a gândi că este pur și simplu o problemă a lor proprie, pe care nici Dumnezeu și nici părinții lor n-ar trebui s-o controleze în vreun fel, că dăruirea afecțiunilor lor este o chestiune în care numai eul ar trebui consultat. Unii ca aceștia fac o greșeală serioasă; și câțiva ani de experiență a căsătoriei învață în general că aceasta este o greșeală nenorocită...

Isaac a fost educat în teamă de Dumnezeu la o viață de ascultare, și când a fost în vârstă de patruzeci de ani, el s-a supus ca servul cu experiență și temător de Dumnezeu al tatălui său să aleagă pentru el. El a crezut că Dumnezeu avea să-l conducă în ceea ce privește găsirea unei soții pentru el...

Cazul lui Isaac a fost înregistrat ca un exemplu pentru copiii din generațiile următoare, în special pentru acei care pretind a se teme de Dumnezeu.” *The Signs of the Times*, 10 aprilie 1879.

Marti 20 aprilie

3. GEMENI DIFERIȚI

a. Cum a fost pusă la încercare credința lui Isaac și apoi răsplătită după căsătoria lui? Genesa 25:20-26.

b. Descrieți contrastul între Esau și Iacov. Genesa 25:27-34. Cum trebuie să evităm exemplul lui Esau și de ce? Evrei 12:14-17.

„Vinderea dreptului de întâi născut de către Esau îi reprezintă pe cei nedrepți, care consideră răscumpărarea cumpărată pentru ei de către Hristos ca fiind de mică valoare și sacrifică moștenirea cerului de către ei pentru comori pieritoare. Mulți sunt controlați de apetitul lor și decât să-și tăgăduiască un apetit nesănătos, vor sacrifica

mai degrabă considerații înalte și prețioase. Dacă este să se renunțe la ceva, la satisfacerea unui apetit depravat sau la binecuvântările cerești înalte pe care Dumnezeu le făgăduiește numai celor tăgăduitori de sine și temători de Dumnezeu, pretențiile apetitului, ca și în cazul lui Esau, vor predomina în general și, pentru satisfacerea de sine, Dumnezeu și cerul vor fi disprețuite. Chiar preținșii creștini vor folosi ceai, cafea, tabac și băuturi spirtoase, care amorfesc toate sensibilitățile mai fine ale sufletului. Dacă le spuneți că nu pot avea și cerul și aceste îngăduințe vătămătoare și că ar trebui să-și tăgăduiască apetitul și să se curețe de orice întinăciune a cărnii și a spiritului, desăvârșindu-și sfințenia în teamă de Domnul, ei sunt ofenșați, privesc cu regret și trag concluzia că dacă este atât de strâmtă calea, ei nu-și pot îngădui să-și tăgăduiască poftele lor stricate, așa că nu vor mai merge pe această cale.

În special patimile corupte vor controla mintea acelor care pun atât de puțin preț pe cer. Sănătatea va fi jertfită, facultățile mintale slăbite și cerul va fi vândut pentru aceste plăceri, după cum Esau și-a vândut dreptul său de întâi născut. Esau a fost o persoană nesocotită. El a făcut un jurământ solemn că Iacov avea să primească dreptul său de întâi născut. Acest caz este înregistrat ca avertisment pentru alții.” *Spiritual Gifts*, vol.3, pg.116,117..

c. Dați exemple pentru modul în care Scriptura face referire la Iacov. Psalmii 22:23; 47:4; 78:5-8; 105:6-12. Deși nu a reușit să recunoască aceasta mai înainte, ce urma să înțeleagă Isaac în cele din urmă cu privire la Iacov? Evrei 11:20,21.

„Isaac a trăit mulți ani după ce i-a dat lui Iacov binecuvântarea și a fost convins, prin umblarea celor doi fii ai săi, că binecuvântarea îi aparține de drept lui Iacov.” *The Signs of the Times*, 17 aprilie 1879.

Miercuri 21 aprilie

4. UN OM BIRUITOR

a. Deși greșeli mari pătau raportul lui Iacov, ce evenimente semnificative l-au făcut totuși să strălucească și să fie un victorios părinte al credincioșilor? Genesa 32:24-30; 35:1-5.

„Iacov alege moștenirea credinței. El a încercat s-o dobândească prin iscusință, trădare și falsitate; dar Dumnezeu a îngăduit ca păcatul său să lucreze la corectarea lui. Totuși, prin toate experiențele amare ale anilor săi de mai târziu, Iacov nu s-a abătut niciodată de la scopul său și n-a renunțat la alegerea sa. El a învățat că recurgând la priceperea și iscusința omenească pentru a dobândi binecuvântarea, el lupta împotriva lui Dumnezeu. Din acea noapte de luptă lângă râul Iaboc, Iacov a devenit un al om. Încrederea de sine a fost deznădăcinată. De atunci înainte, viclenia lui de la început n-a mai fost văzută. În locul șireteniei și a înșelăciunii, viața lui a fost caracterizată de simplitate și adevăr. El învățase lecția bazării simple pe Brațul Atotputernic, și, în mijlocul încercărilor și greutăților, el s-a aplecat în supunere umilă în fața voii lui Dumnezeu. Elementele inferioare ale caracterului său au fost mistuite în cuptorul cu foc, adevăratul aur a fost rafinat, până când credința lui Avraam și Isaac au apărut neîntunecate în Iacov.” *Patriarhi și profeți*, pg.208.

b. De ce a fost schimbat numele lui Iacov? Genesa 35:9,10. Ce ocazie este înaintea noastră pentru ca o asemenea schimbare să fie a noastră? Apocalipsa 2:17; 3:12.

„Credința perseverentă a lui Iacov a biruit. El s-a prins tare de înger până când a dobândit binecuvântarea pe care o dorise și asigurarea iertării păcatelor sale. Numele lui a fost schimbat din Iacov – cel care ține de călcâi – în Israel, ceea ce înseamnă prinț al lui Dumnezeu.” *The Spirit of Prophecy*, vol.1, pg.119.

„Numele [lui Iacov] a fost schimbat dintr-unul care amintea de păcatul său, într-unul care comemora biruința lui.” *Patriarhi și profeti*, pg.198.

„Numele [lui Iacov] a fost schimbat pentru a corespunde schimbării din caracterul său.” *The Review and Herald*, 28 martie 1899.

„Fiecare dintre voi aveți nevoie de o experiență nouă și vie în viața divină pentru a împlini voia lui Dumnezeu. Nici o parte din experiența din trecut nu va fi suficientă pentru prezent, nici nu ne va întări pentru a birui dificultățile din calea noastră. Trebuie să avem un har nou și să avem zilnic o tărie proaspătă pentru a fi biruitori.” *Testimonies*, vol.3, pg.541.

Joi 22 aprilie

5. UN EXEMPLU PENTRU NOI

a. Cum trebuie să călcăm pe urmele pașilor lui Iacov? Psalmii 84:8.

„Noi nu știm cu adevărat ce înseamnă credința, până când nu încercăm s-o practicăm. Toți avem nevoie de mai mult din acea credință fermă și perseverentă pe care Iacov a manifestat-o când a luptat cu îngerul în acea noapte însemnată. El s-a despărțit de toți prietenii pământești, pentru ca să poată fi singur cu Dumnezeu. Tot ceea ce i-a făcut viața dragă era expus la pericol și la moarte. Cea mai amară picătură în paharul durerii sale a fost gândul că propriul său păcat a adus acest pericol asupra soțiilor și copiilor săi, care erau nevinovați de păcatul de care era el vinovat. El s-a hotărât să petreacă noaptea în umilință și rugăciune. Dumnezeu putea înmuia inima fratelui său. Dumnezeu era singurul său refugiu și singura tărie. Într-un loc pustiu, plin de tâlhari și criminali, el s-a aplecat într-o durere adâncă deasupra pământului. Sufletul său era sfâșiat de durere, și cu strigăte serioase amestecate cu lacrimi, el și-a adus rugăciunea înaintea lui Dumnezeu.” *Historical Sketches of SDA Missions*, pg.131.

„Prin credință și rugăciune a devenit Iacov dintr-un om slab și păcătos un prinț al lui Dumnezeu. Astfel puteți deveni voi bărbați și femei cu un scop înalt și sfânt, cu o viață nobilă, bărbați și femei care cu nici un chip nu vor putea fi abătuți de la adevăr, dreptate și justiție. Toți sunt solicitați cu griji, poveri și datorii urgente, dar cu cât mai dificilă este poziția voastră și cu cât mai grele sunt poverile voastre, cu atât mai mult aveți nevoie de Isus.” *Marele Medic*, pg.511.

Vineri 23 aprilie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce calități ale lui Isaac ar trebui să fim nerăbdători să cultivăm?
2. Cum poate o căsătorie să fie plină de succes chiar înainte de a fi încheiată?
3. Cei mai mulți cunosc metoda prin care Iacov a dobândit dreptul de întâi născut de la tatăl său (vezi Genesa capitolul 27). Ce s-ar fi întâmplat dacă el și mama lui nu ar fi fost atât de grăbiți să prindă ceea ce ei considerau a fi singura lor șansă?
4. În ce mod ar trebui ca viața noastră de rugăciune s-o reflecte pe aceea a lui Iacov?

Darul Sabatului Întâi

Dezvoltarea misiunii Școlii de Sabat: Barbados

Este scopul principal al Departamentului Școlii de Sabat al Conferinței Generale de a dezvolta lucrarea misionară în noi teritorii. În fiecare an departamentul se concentrează asupra promovării materialelor de lecții în cel puțin o țară nouă. Anul acesta atenția este îndreptată asupra Regiunii Central Americane, în special spre insula caraibească Barbados.

Aproximativ 254000 de persoane locuiesc permanent insula care are o lungime de 21 de mile și o lățime de 14 mile. Însă elementul cheie în dezvoltarea lucrării în Barbados este faptul că această insulă este unul dintre cele mai vizitate locuri turistice din lume. Vizitatorii vin de pe tot globul pentru a se bucura de plajele albe din Barbados. Ridicarea unui far pe această insulă va însemna că Cuvântul lui Dumnezeu va fi răspândit în lung și în lat.

Populația din Barbados are o istorie a principiilor creștine de multă vreme înșămânțate și un sistem educațional liber care se laudă cu o rată a alfabetizării de 97%. Lucrarea Mișcării de Reformă în Caraibe de Est a fost centrată inițial în jurul insulelor Santa Lucia, Martinica și Guadeloupe. Dezvoltarea lucrării în Barbados va crește lucrarea misionară în insulele vorbitoare de limbă engleză.

Vă rugăm să vă amintiți de lucrarea din Barbados și să dăruiti cu generozitate pe 1 mai 2004.

David Zic, Secretarul Conferinței Generale

„Darurile copilașilor pot fi acceptabile și plăcute înaintea lui Dumnezeu. Conform cu spiritul care determină darurile va fi valoarea darului... Planul de binefacere sistematică se va dovedi pentru fiecare familie o pază sigură împotriva ispitei de a cheltui mijloace pentru lucruri care nu sunt necesare și se va dovedi în special o binecuvântare pentru cei bogați, păzindu-i de îngăduirea extravagantei.” Testimonies, vol.3, pg.412.

Iosif

**„Urâți răul și iubiți binele, faceți să domnească dreptatea la poarta cetății; și poate că Domnul, Dumnezeul oștirilor, va avea milă de rămășițele lui Iosif.”
(Amos 5:15).**

„Deși înconjurați de idolatrie, care era cea mai respingătoare pentru principiile sale, Iosif și-a păstrat simplitatea, puritatea și credințioșia temătoare de Dumnezeu.”
The Signs of the Times, 8 ianuarie 188.

Recomandare pentru studiu: *The Spirit of Prophecy*, vol.1, pg.126-160.
Educația, pg.51-53.

Duminică 25 aprilie

1. UN TÂNĂR CU INTEGRITATE MORALĂ

a. Ce element strălucit s-a ridicat în familia lui Iacov, chiar în mijlocul rezultatelor rele ale greșelii sale grave de a avea copii cu patru femei? Genesa 30:22-24; 37:3.

„Gelozia celor câteva mame a amărât relația de familie și copiii au crescut gata de ceartă și fără a putea răbda controlul, și viața tatălui a fost întunecată de teamă și durere.

„A fost totuși unul de un caracter cu mult diferit – fiul mai mare al Rahelei, Iosif, a cărui frumusețe personală rară părea doar să reflecte o frumusețe interioară a minții și a inimii. Curat, activ și plin de bucurie, flăcăul dădea de asemenea dovadă de seriozitate și fermitate morală. El asculta de instrucțiunile tatălui său, și îi era drag să se supună lui Dumnezeu.” *Patriarhi și profeți*, pg.208, 209.

b. Care a fost planul lui Satan de a stinge lumina cerului? Genesa 37:4, 23-28. De ce a fost sortit să dea greș? Fapte 7:8,9.

„Iosif a fost credincios lui Dumnezeu și credințioșia sa era o mărturie constantă în favoarea adevăratei credințe. Pentru a stinge această lumină a lucrat Satan prin invidia fraților lui Iosif, pentru a-l face să fie vândut rob într-o țară păgână. Dumnezeu a intervenit în evenimente, așa încât cunoștința de El să fie dată poporului din Egipt.”
Patriarhi și profeți, pg.332.

Luni 26 aprilie

2. REZISTÂND ISPITEI

a. Ce descopere credințioșia lui Iosif față de Dumnezeu, chiar înaintea nedreptății oamenilor? Genesa 39:3-10,14, 20-23; Psalmii 105:17-19.

„Puține ispite sunt mai periculoase și mai fatale pentru tineri decât ispita spre senzualitate și dacă i se cedă, nici una nu se va dovedi atât de ruinătoare pentru trup și suflet, atât pentru timp cât și pentru veșnicie. Binele întregului său viitor depinde de decizia unei clipe. Iosif și-a ridicat liniștit ochii spre cer pentru ajutor, și-a lăsat haina în mâinile celei ce-l ispita și în timp ce ochiul său era luminat de hotărâre în locul pasiunii nesfințite, el exclamă: ‚Cum pot eu să fac acest mare rău și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?’ (Genesa 39:9). Biruința este câștigată; el fuge de ademenitor și este salvat.” *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pg.187.

„Când a fost acuzat și o crimă ordinară a fost pusă pe seama lui [Iosif], el nu s-a cufundat în disperare. Conștient fiind de nevinovăția și dreptatea sa, el se încredea încă în Dumnezeu. Și Dumnezeu, care îl sprijinise până atunci, nu l-a părăsit. El a fost legat cu lanțuri și ținut într-o temniță întunecată. Totuși Dumnezeu a transformat chiar și acest necaz într-o binecuvântare. El i-a dat favoare pe lângă mai marele închisorii și lui i s-a încredințat curând grija pentru toți prizonierii.

Iată un exemplu pentru toate generațiile care urmau să trăiască pe pământ. Deși pot fi expuși la ispite, totuși ar trebui să-și dea întotdeauna seama că apărarea este aproape și va fi propria lor vină dacă nu sunt păstrați. Dumnezeu va fi un ajutor prezent și Spiritul Său un scut. Deși înconjurați de cele mai severe ispite, există o sursă de tărie la care pot recurge și li se pot împotrivi. Cât de teribil a fost asaltul asupra caracterului moral al lui Iosif. El venea din partea cuiva cu influență, care era foarte probabil să-l amăgească. Totuși, cu câtă promptitudine și fermitate s-a împotrivit. El a suferit pentru virtutea și integritatea sa; căci aceea care dorea să-l amăgească s-a răzburat asupra virtuții pe care n-a putut-o corupe și prin influența ei a făcut ca el să fie aruncat în temniță, învinuindu-l de un rău fals. Aici Iosif a suferit fiindcă n-a vrut să-și părăsească integritatea. El își puse reputația și interesul în mâinile lui Dumnezeu. Și, deși s-a îngăduit ca el să fie întristat o vreme, pentru a-l pregăti pentru a ocupa o poziție importantă, totuși Dumnezeu a păzit în siguranță acea reputație care a fost înnegrită de un învinuitor rău și după aceea, la timpul Său, a făcut ca aceasta să strălucească. Dumnezeu a făcut chiar temnița să fie calea spre înălțarea sa. Virtutea va aduce în timp propria ei răsplată. Scutul care acoperea inima lui Iosif a fost teama de Dumnezeu, care l-a făcut să fie credincios și drept față de stăpânul său și credincios față de Dumnezeu.” *The Spirit of Prophecy*, vol.1, pg.131,132.

Martți 27 aprilie

3. UN ADMINISTRATOR ÎN TIMPUL FOAMETEI

a. Ce a intenționat Dumnezeu cu Egiptul când l-a dus pe Iosif acolo? Psalmii 105:20-22.

„Atât în casa lui Potifar cât și în temniță, Iosif a primit o educație și o instruire care, combinată cu teama de Dumnezeu, l-a pregătit pentru poziția sa înaltă ca prim ministru al națiunii. Din palatul faraonilor, influența lui a fost simțită în toată țara și cunoștința lui Dumnezeu s-a răspândit în lung și în lat.” *Patriarhi și profeți*, pg.332.

„Minunată este lucrarea pe care Dumnezeu dorește s-o realizeze prin servii Săi, pentru ca numele Său să poată fi glorificat. Dumnezeu a făcut din Iosif un izvor de viață pentru națiunea egipteană. Prin Iosif a fost păstrată viața întregului popor.” *Testimonies*, vol.6, pg.227.

b. Cum Și-a revărsat Domnul îndurarea Lui abundentă asupra fraților pocăiți ai lui Iosif, care au fost în cele din urmă amenințați cu înfometarea? Fapte 7:11-14; Genesa 50:19-21; Romani 8:28.

„În timpul anilor când Iosif a fost separat de frații săi, acești fii ai lui Iacov și-au schimbat caracterul. Ei fuseseră invidioși, turbulenți, amăgitori, cruzi și răzbunători; dar acum, când erau probați cu greutate, ei s-au dovedit neegoști, credincioși unul altuia, devotați tatălui lor și, ei înșiși bărbați maturi, supuși autorității sale.” *Patriarhi și profeți*, pg.225.

„Oamenii din Egipt, pentru a se aproviziona cu hrană în timpul foametei, își vânduseră coroanei vitele și terenurile și s-au angajat în cele din urmă la o sclavie perpetuă. Iosif a luat în mod înțelept măsuri pentru eliberarea lor; el le-a îngăduit să devină arendași ai împăratului, deținând pământurile lor de la rege și plătind un tribut anual de o cincime din produsele muncii lor.

Dar copiii lui Iacov nu erau puși în situația de a se conforma unor asemenea condiții. În baza serviciului pe care Iosif îl făcuse națiunii egiptene, lor nu doar că li s-a dat o parte din țară drept locuință, dar au fost scutiți de taxe și li s-a oferit în mod generos hrană în timpul continuării foametei. Regele a recunoscut în mod public că prin intervenția îndurătoare a Dumnezeului lui Iosif, Egiptul se bucura de abundență în timp ce alte națiuni mureau de foame. El a văzut, de asemenea, că administrarea lui Iosif a îmbogățit mult împărăția și recunoștința lui înconjura familia lui Iacov cu o favoare împărătească.” *Ibid.*, pg.241.

Miercuri 28 aprilie

4. PRIMA AFECȚIUNE A LUI IOSIF MANIFESTATĂ

a. Care a fost dorința serioasă a lui Iosif pentru copiii săi? Evrei 11:21.

„Întorcându-se pentru o ultimă discuție cu tatăl său, Iosif l-a adus cu el pe Efraim și pe Manase. Acești tineri erau legați prin mama lor cu cel mai înalt ordin al preoției egiptene; și poziția tatălui lor le deschidea căile bogăției și ale distincției, dacă ei alegeau să se lege cu egiptenii. A fost dorința lui Iosif, totuși, ca ei să se unească cu propriul lor popor. El și-a manifestat credința în făgăduința legământului, pentru fiii săi, renunțând la toate onorurile pe care curtea Egiptului le oferea, în schimbul unui loc între triburile dispregiate de păstori, cărora le fuseseră încredințate cuvintele lui Dumnezeu.” *Patriarhi și profeți*, pg.234.

b. Ce rugămintă finală a lui Iosif a descoperit că, în ciuda succesului său în Egipt, inima lui nu era legată de acesta? Genesa 50:24-26; Evrei 11:22; Iosua 24:32.

„[Iosif] a fost martorul creșterii și prosperării poporului său și prin toți anii credința sa în restaurarea de către Dumnezeu a lui Israel în țara promisă a rămas nezguduită.

Când a văzut că sfârșitul său era aproape, el a chemat rudele sale în jurul său. Onorat cum fusese în țara faraonilor, Egiptul nu era pentru el decât locul exilului său; ultimul său act trebuia să semnifice că partea lui era împreună cu Israel... Și prin secolele de trudă ce au urmat, acel sicriu, o amintire a cuvintelor de pe patul de moarte ale lui Iosif, mărturisea lui Israel că ei erau doar călători în Egipt și le poruncea să-și păstreze speranțele fixate asupra Țării Făgăduinței, căci timpul eliberării avea să vină cu siguranță.” *Patriarhi și profeți*, pg.240.

„Exemplul lui Iosif, strălucind de strălucirea cerului, nu a strălucit în zadar în acest popor pentru care Hristos S-a angajat să devină o jertfă – un popor pe care Dumnezeu l-a luat sub protecția Sa și asupra căruia a revărsat nu doar binecuvântări vremelnice, ci și spirituale, pentru a-l atrage la Sine.” *The Youth’s Instructor*, 11 martie 1897.

Joi 29 aprilie

5. O ILUSTRATIE FRUMOASA

a. La ce trebuie să ne gândim când studiem viața lui Iosif? Amos 5:14,15.

„Viața lui Iosif ilustrează viața lui Hristos. Invidia a fost aceea care i-a determinat pe frații lui Iosif să-l vândă ca sclav; ei sperau să-l împiedice a deveni mai mare decât ei. Și când a fost dus în Egipt, ei s-au măgulit că nu aveau să mai fie deranjați de visele sale, că ei îndepărtaseră orice posibilitate a împlinirii acestora. Însă Dumnezeu a intervenit în acțiunile lor, așa încât să îndeplinească tocmai evenimentul pe care căutau să-l împiedice. Astfel preoții evrei și bătrânii erau geloși pe Hristos, temându-se că El avea să atragă atenția oamenilor de la ei. Ei L-au dat la moarte, pentru a-L împiedica să devină rege, dar astfel au determinat tocmai acest rezultat.

Prin robia lui în Egipt, Iosif a devenit salvatorul familiei tatălui său; totuși acest fapt nu a micșorat vina fraților săi. Tot astfel, răstignirea lui Hristos de către vrăjmașii Săi L-au făcut Răscumpărătorul omenirii, Salvatorul rasei căzute și Conducătorul întregii lumi; însă crima celor ce L-au omorât a rămas la fel de odioasă ca și când mâna providențială a lui Dumnezeu nu a controlat evenimentele spre slava Sa și binele omului.

După cum Iosif a fost vândut păgânilor de către proprii săi frați, tot astfel și Hristos a fost vândut celor mai aprigi vrăjmași ai Săi de către unul din ucenicii Săi. Iosif a fost acuzat pe nedrept și aruncat în temniță din pricina virtuții sale; tot astfel, Hristos a fost disprețuit și respins pentru că viața lui neprihănită și tăgăduitoare de sine a fost o mustrare pentru păcat; și, deși nu era vinovat de nici un rău, El a fost osândit pe baza mărturieii martorilor mincinoși.” *Patriarhi și profeți*, pg.239, 240.

Vineri 30 aprilie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce trăsături de caracter a manifestat Iosif chiar în tinerețea sa?
2. De ce a putut Dumnezeu să zădărnicească planurile lui Satan de a-l ruina, sau cel puțin a-l descuraja pe Iosif?
3. Cum pot aplica în viața mea administrarea de către Iosif a alimentelor Egiptului?
4. Cum ar trebui să se asemene prioritățile mele cu cele ale lui Iosif?
5. Cum poate să fie viața mea într-o paralelă mai apropiată cu cea a lui Hristos, după cum a fost cea a lui Iosif?

Moise

„Căci te-am scos din țara Egiptului, te-am izbăvit din casa robiei și am trimes înaintea ta pe Moise.” (Mica 6:4).

„Moise a fost ales să fie păstorul poporului lui Dumnezeu și, prin credința lui fermă și încrederea lui statornică, au primit copiii lui Israel atât de multe binecuvântări.” *Special Testimonies on Education*, pg.117.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pg.469-480.

Testimonies, vol.1, pg.290-302; vol.4, pg.20-27.

Duminică 2 mai

1. COPILĂRIA LUI MOISE

a. Prin providența lui Dumnezeu, Iosif a putut să le dea evreilor o bună moștenire în țara Goșen. Dar ce s-a întâmplat după moartea lui? Fapte 7:15-19.

„[Descendenții lui Iacov] s-au ținut ca un neam distinct, neavând nimic în comun cu egiptenii în obiceiuri sau religie; și numărul lor crescând trecea acum teama împăratului și a poporului său...

Împăratul și consilierii săi speraseră să-i supună pe israeliți cu muncă grea și astfel să le scadă numărul și să le zdrobească spiritul independent. Pentru că nu și-au îndeplinit scopul, ei au trecut la măsuri mai crude. S-au dat ordine... să nimicească pe copii evreilor de sex bărbătesc... Întreaga națiune a fost chemată să vâneze și să măcelărească victimele lor neajutorate.” *Patriarhi și profeți*, pg.242.

b. Printr-un miracol al lui Dumnezeu, Iochebed a putut să-l păstreze pe pruncul ei Moise, în prima parte a copilăriei sale, înainte să fie dat pentru a fi crescut de fiica lui Faraon. Cum a folosit ea acest timp prețios? Evrei 11:23; Proverbele 6:22.

„[Iochebed] a încercat să întipărească în mintea lui [Moise] teama de Dumnezeu și iubirea de adevăr și dreptate și s-a rugat cu seriozitate ca el să poată fi ferit de orice influență corupătoare.” *Patriarhi și profeți*, pg.243,244.

Luni 3 mai

2. PREGĂTIRE PENTRU LUCRAREA UNEI VIETI

a. Cum s-a dezvoltat Moise în Egipt? Fapte 7:21,22. Având înaintea toată splendoarea celei mai mari națiuni a lumii pe care urma s-o comande, ce a hotărât el? Evrei 11:24-27.

b. Cum și de ce urma Dumnezeu să-l instruiască pe Moise și care au fost rezultatele? Fapte 7:23-35.

„În pustia Madianului, Moise a petrecut patruzeci de ani ca păstor la oi. Despărțit în aparență pentru totdeauna de misiunea vieții sale, el primea disciplina esențială pentru împlinirea ei. Înțelepciunea de a governa o mulțime ignorantă și nedisciplinată trebuia câștigată prin stăpânire de sine. În îngrijirea oilor și a mieluşilor gingași, el trebuia să dobândească experiența care avea să-l facă un păstor credincios și îndelung răbdător pentru Israel. Pentru ca să poată deveni un reprezentant al lui Dumnezeu, el trebuia să învețe de la El.

Influențele care-l înconjuraseră în Egipt, afecțiunile mamei sale adoptive, propria lui poziție ca nepot al regelui, luxul și viciul care ademeneau în zece mii de forme, rafinamentul, subtilitatea și misticismul unei religii false făcuseră o impresie asupra minții și caracterului său. În simplitatea aspră a pustiei, toate acestea au dispărut.

În mijlocul maiestății solemne a singurătății munților, Moise a fost singur cu Dumnezeu. Pretutindeni era scris numele Creatorului. Moise părea să stea în prezența Sa și să fie umbrat de puterea Sa. Încrederea lui de sine a dispărut. În prezența Celui infinit, el și-a dat seama cât de slab, cât de lipsit de eficiență și de scurt la vedere este omul...

Pentru Moise credința nu era un lucru de ghicit, ci o realitate. El credea că Dumnezeu conducea viața lui în mod deosebit și în toate detaliile ei, el îl recunoștea pe el. El se încredea în El pentru putere de a rezista fiecărei ispite.

Marea lucrare ce i-a fost încredințată, el a dorit să o facă plină de succes în cel mai înalt grad și s-a bazat în întregime numai pe puterea divină. El a simțit nevoia lui de ajutor, l-a cerut și l-a prins prin credință și, în asigurarea puterii care-l susținea, a mers înainte.

Așa a fost experiența pe care Moise a câștigat-o prin cei patruzeci de ani ai săi de instruire în deșert. Pentru a împărtăși o asemenea experiență, Înțelepciunea infinită nu a socotit că perioada ar fi prea lungă sau prețul prea mare.” *Educația*, pg.62-64.

Marti 4 mai

3. MINUNI LA IEȘIRE

a. Cum a putut Moise să întemeieze înaintea poporului autoritatea ce i-a fost încredințată de Dumnezeu și cum a falsificat-o Satan? Exodul 7:8-12; 8:16-18. Ce trebuie să înțelegem despre paralela la acest fenomen în zilele din urmă?

„Mi s-a arătat în urmă timpul lui Moise și am văzut semnele și minunile pe care Dumnezeu le-a săvârșit prin el înaintea lui Faraon, dintre care majoritatea au fost imitate de magicienii Egiptului; și că chiar înainte de eliberarea finală a sfinților, Dumnezeu avea să lucreze cu putere pentru poporul Său și că acestor magicieni moderni li se va permite să imite lucrarea lui Dumnezeu.

Acel timp va veni curând și va trebui să ne ținem de brațul puternic al lui Iehova; căci toate aceste semne mari și minuni ale diavolului sunt menite să înșele poporul lui Dumnezeu și să-i dărâme pe copiii Săi. Mințile noastre trebuie fixate

asupra lui Dumnezeu și nu trebuie să ne temem de teama celor răi, adică să ne temem de ce se tem ei, și să avem reverență față de ce au ei reverență, ci să fim îndrăzneți și curajoși pentru adevăr. Dacă ochii noștri ar putea fi deschiși, am vedea siluetele îngerilor răi în jurul nostru, încercând să inventeze noi moduri de a ne întrista și a ne nimici. Și ar trebui să vedem de asemenea îngerii lui Dumnezeu păzindu-ne de puterea lor, căci ochiul veghetor al lui Dumnezeu este întotdeauna peste Israel spre bine și El va proteja și va salva poporul Său, dacă ei își pun încrederea în El. Când vrăjmașul va veni ca un potop, Duhul Domnului va ridica un stindard împotriva lui.” *Experiențe și viziuni*, pg.59,60.

b. Ce minuni au însoțit mai departe exodul și cum a aprobat Domnul conducerea lui Moise în acest timp uimitor? Fapte 7:36,37; Psalmii 103:6,7; 105:26-42.

„Domnul a scos poporul Său din îndelunga lor servitute într-un mod evident, dând egiptenilor o ocazie de a manifesta înțelepciunea slabă a puternicilor lor și a pune puterea dumnezeilor lor în opoziție cu Dumnezeul cerului. Domnul le-a arătat prin servul Său, Moise, că Creatorul cerurilor și al pământului este Dumnezeul viu și atotputernic, mai presus de toți dumnezeii. Puterea Sa fiind mai mare decât cei mai puternici – cel Atotputernic a putut să scoată poporul Său cu mână tare și cu braț întins. Semnele și minunile săvârșite în prezența lui Faraon n-au fost date doar pentru el, ci, de asemenea, pentru avantajul poporului lui Dumnezeu.” *Spiritual Gifts*, vol.3, pg.204,205.

Miercuri 5 mai

4. LECȚII PENTRU ASTĂZI

a. De ce ar trebui să apreciem profund unele dintre ilustrațiile importante prețuite de cei credincioși care au participat la exod? 1 Corinteni 10:1-4; Evrei 11:28.

„[Stropirea cu sânge de paște] era o lucrare cerută de la copiii lui Israel, pe care ei trebuia s-o îndeplinească din partea lor, pentru a-i încerca și a arăta prin fapte credința lor în marea eliberare pe care Dumnezeu a săvârșit-o pentru ei. Pentru a scăpa de marea judecată a lui Dumnezeu pe care el avea s-o aducă asupra egiptenilor, semnul sângelui trebuia să fie văzut pe casele lor. Și lor li se cerea să se despartă pe ei și copiii lor de egipteni și să-i strângă în casele lor, căci dacă cineva dintre israeliți era găsit în casele egiptenilor, acea persoană avea să cadă de mâna îngerului nimicitor...”

Paștele indica în urmă la eliberarea copiilor lui Israel și era de asemenea simbolic, indicând înainte la Hristos, Mielul lui Dumnezeu, omorât pentru răscumpărarea omului căzut.” *Spiritual Gifts*, vol.3, pg.223-225.

b. Cum ni se poate aplica nouă minunea de la Marea Roșie? Evrei 11:29; Exodul 14:10-16.

„Sunt timpuri când viața creștină pare plină de pericole și datoria pare greu de îndeplinit. Imaginația înfățișează ruina înainte și captivitatea și moartea în urmă. Totuși

glasul lui Dumnezeu vorbește clar deasupra tuturor descurajărilor: „Mergeți înainte”. Ar trebui să ascultăm de această poruncă, oricare ar fi rezultatul, chiar dacă ochii noștri nu pot pătrunde întunericul și chiar dacă am simți valorile reci în jurul picioarelor noastre.

Evreii erau istoviți și îngroziți; totuși, dacă s-ar fi oprit când Moise le-a poruncit să înainteze, dacă ar fi refuzat să se apropie de Marea Roșie, Dumnezeu n-ar fi deschis niciodată calea pentru ei. Tocmai mărșăluind până în apă, ei au arătat că aveau credință în cuvântul lui Dumnezeu rostit prin Moise. Ei au făcut tot ce le stătuse în putere și atunci Puternicul lui Israel Și-a îndeplinit partea Sa și a împărțit apele pentru a face o cale pentru picioarele lor.

Norii care se strâng în jurul căii noastre nu vor dispărea niciodată în fața unui spirit ezitant și îndoielnic... Numai prin credință putem ajunge în cer.” *Testimonies*, vol.4, pg.26,27.

Joi 6 mai

5. ELIBERARE PENTRU CEI ASCULTĂTORI ȘI CREDINCIOȘI

a. Ce ar trebui să învățăm din adevăratul scop pentru care Dumnezeu a condus și a protejat moștenirea Sa atât de îndurător prin acea călătorie prin pustie? Psalmii 105:43-45.

„Este o mare asemănare între istoria noastră și aceea a copiilor lui Israel. Dumnezeu l-a condus pe poporul Său din Egipt în pustie, unde ei puteau ține legea Sa și asculta de glasul Său. Egiptenii, care nu aveau nici o considerație pentru Domnul, își aveau tabăra aproape de ei; totuși ceea ce era pentru israeliți o mare lumină, ce ilumina întreaga tabără și revărsa strălucire asupra căii dinaintea lor, era pentru oastea lui Faraon un zid de nori, făcând întunericul nopții și mai negru.

Tot astfel, în acest timp, este un popor pe care Dumnezeu l-a făcut depozitarul legii Sale. Pentru aceia care ascultă de ele, poruncile lui Dumnezeu sunt ca un stâlp de foc, luminând și arătând calea spre mântuire veșnică. Dar pentru acei care le nesocotesc, ei sunt ca norii nopții.” *Testimonies*, vol.4, pg.27.

b. Cum trebuie să reflecte experiența noastră pe aceea a lui Moise? Mica 6:3,4; Apocalipsa 15:2,3.

Vineri 7 mai

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. În îndrumarea tinerilor, ce pot învăța din prioritățile lui Iochebed, mama lui Moise?
2. Cum poate Dumnezeu să mă conducă pe mine pentru a învăța ce a făcut Moise în timpul perioadei sale de singurătate în deșert?
3. Cum pot cultiva discernământul, pentru a distinge între adevăratele și falsele minuni?
4. În ce domenii ale vieții mele poate Dumnezeu să spună chiar acum: „Mergi înainte prin credință”?
5. De ce cântă cei 144000 cântarea lui Moise și a Mielului?

Cucerirea Ierihonului

„Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost înconjurare timp ce șapte zile.” (Evrei 11:30).

„Dumnezeu lucrează cu putere pentru un popor credincios care ascultă de cuvântul Său fără a se îndoii. Maiestatea cerului, cu ostirea Sa de îngeri, a dăruit zidurile Ierihonului fără ajutor omenesc.” *Testimonies*, vol.4, pg.164.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pg.487-493.
Testimonies, vol.4, pg.156-164.

Duminică 9 mai

1. VOM TRĂDA NOI SAU VOM PROTEJA?

a. Ce se va vedea tot mai mult, în timp ce adevărul prezent care face duce la mântuire devine tot mai nepopular? 1 Ioan 2:18,19.

„Ori de câte ori vine vreo persecuție, spectatorii iau decizii fie pentru Hristos, ori împotriva Lui. Din pricina persecuției, mulți vor fi ofențați. Principiile adevărului vin direct în contradicție cu practica lor și ei se vor poticni și vor cădea, apostaziindu-se de la credința pe care o apăsaseră cândva. Mulți din cei care au pretins să iubească adevărul vor arăta atunci că nu au nici o unire vitală cu Adevărata Viță. Ei vor fi tăiați, ca ramuri care nu aduc roadă, și vor fi legați împreună cu necredincioșii și batjocoritorii.

Acei care se apostaziază în timp de încercare vor da mărturie falsă și îi vor trăda pe frații lor, pentru a-și câștiga propria lor siguranță. Ei vor spune unde sunt ascunși frații lor, punând lupii pe urmele lor. Hristos ne-a avertizat cu privire la aceasta, pentru ca să nu fim surprinși de calea crudă și nenaturală urmată de prieteni și rude.” *The Review and Herald*, 20 decembrie 1898.

b. În loc de a-i trăda pe cei credincioși la osândă și moarte, ce femeie din Biblie a stat cu fermitate pentru a-i proteja pe închinătorii lui Iehova care erau în pericol? Iosua 2:1-7.

Luni 10 mai

2. MERGÂND ÎNAINTE PRIN CREDINȚĂ

a. Cum și-a exprimat Rahav credința ei în Dumnezeul lui Israel și cum au fost încurajate iscoadele de aceasta? Iosua 2:8-24.

b. Asupra a ce trebuia poporul să-și țină ochii ațintiți și de ce? Iosua 3:1-3.

„Preoții au ascultat poruncile conducătorului lor și au mers înaintea poporului, ducând chivotul legământului. Oștile evreilor s-au încolonat pentru marș și au urmat acest simbol al prezenței divine.” *Testimonies*, vol.4, pg.157.

c. Descrieți minunea care trebuia să inspire credința poporului. Iosua 3:11-17. Ce putem învăța din această minune și care este modul în care aceasta ni se poate aplica nouă astăzi?

„În înălțarea lucrării Sale, Domnul nu face întotdeauna totul clar înaintea servilor Săi. El pune uneori la încercare încrederea poporului Său, aducând împrejurări, care-i silesc să meargă înainte în credință. El îi aduce adesea în locuri înguste, care-i pun la încercare și le poruncește să înainteze când picioarele lor par să atingă apele Iordanului. În asemenea timpuri, când rugăciunile servilor Săi se înalță la El în credință serioasă, Dumnezeu deschide calea înaintea lor și îi scoate la loc larg.” *Istoria faptelor apostolilor*, pg.357.

d. De ce a putut Iosua să se angajeze în bătălia de la Ierihon cu asigurarea deplină a credinței? Iosua 5:13-15.

„Cetatea Ierihon a fost devotată celei mai extravagante idolatrii. Locuitorii săi erau foarte bogați, însă toate bogățiile pe care li le-a dat Dumnezeu ei le socoteau ca fiind darul dumnezeilor lor. Ei aveau aur și argint din abundență; dar, asemenea oamenilor dinainte de potop, ei erau corupți și hulitori și L-au insultat și provocat pe Dumnezeul cerurilor prin faptele lor rele. Judecățile lui Dumnezeu au fost stârnite împotriva Ierihonului. Acesta era o cetate. Dar Însăși Căpetenia oștirii cerești a venit din cer pentru a conduce oștile cerului într-un atac asupra cetății.” *Testimonies*, vol.3, pg.264.

Marți 11 mai

3. ÎNGERII DESCHID CALEA

a. Descrieți metoda Domnului folosită pentru dărâmarea Ierihonului. Iosua 6:12-17. Cum ne poate inspira aceasta?

„Marea oaste [a lui Israel] a mărșăluit solemn în jurul zidurilor consacrate. Nu se auzea nimic, în afară de pașii multor picioare și sunetul ocazional al trâmbiței care rupea tăcerea dimineții. Zidurile masive de piatră solidă păreau a sfida asediul oamenilor. Străjerii de pe ziduri priveau cu o frică crescândă, când s-a încheiat prima înconjurare, și apoi a urmat a doua, apoi a treia, a patra, a cincea și a șasea. Care putea fi scopul acestor mișcări misterioase? Ce eveniment mare era pe cale să se petreacă? N-au avut mult de așteptat. Când s-a încheiat cea de-a șaptea înconjurare, procesiunea lungă s-a oprit. Trâmbițele, care tăcuseră pentru o vreme, au izbucnit acum într-un răsunet care a cutremurat pământul. Zidurile de piatră solidă, cu turnurile și bastioanele lor masive, s-au zguduit din temelii și au căzut cu zgomot în ruină la pământ. Locuitorii Ierihonului au fost înmărmuriți de groază și oastea lui Israel a intrat în marș și a luat cetatea în stăpânire.” *Patriarhi și profeți*, pg.491.

„Căpetenia oștirii Domnului a comunicat doar cu Iosua; Ea nu S-a descoperit întregii adunări, și a fost lăsat pe seama lor de a crede cuvintele lui Iosua sau a se îndoi de ele, de a asculta poruncile ce i-au fost date în numele Domnului sau a-i tăgădui autoritatea. Ei nu puteau vedea oștile îngerilor care-i însoțeau sub conducerea Fiului lui Dumnezeu. Ei ar fi putut gândi: ‚Ce mișcări lipsite de sens sunt acestea și cât de ridicole sunt aceste mărșăluiri zilnice în jurul zidurilor cetății și sunarea din trâmbițele făcute din coarne de berbece. Aceasta nu poate avea nici un efect asupra acelor fortificații cu turnuri.‘ Dar chiar planul de a continua această ceremonie atâta vreme înainte de dărâmarea finală a zidurilor a oferit ocazia pentru dezvoltarea credinței între Israeliti. Trebuia să se întipărească în mințile lor faptul că puterea lor nu stătea în înțelepciunea omului, nici în puterea lui, ci doar în Dumnezeul mântuirii lor. Ei urmau să devină astfel obișnuți să se bazeze în întregime pe Conducătorul lor divin.

Dumnezeu va face lucruri mari pentru acei care se încred în El. Motivul pentru care pretinsul Său popor nu are putere mai mare este acela că se încrede atât de mult în propria sa înțelepciune și nu-I dă Domnului ocazia de a-Și descoperi puterea pentru ei. El îi va ajuta pe copiii Săi credincioși în orice urgență, dacă aceștia își vor pune întreaga încredere în El și Îl ascultă cu credincioșie.” Ibid., pg.493 (sublinierea autorului).

Miercuri 12 mai

4. IDOLATRIA ÎNFRÂNTĂ ȘI NIMICITĂ

a. În ce sens era această bătălie o mare demonstrație de credință? Evrei 11:30. Ce trebui să învățăm din ea?

„Ca popor ducem lipsă de credință. În aceste zile doar puțini ar urma îndrumările date prin servul ales al lui Dumnezeu, într-un mod la fel de supus ca oștile lui Israel la cucerirea Ierihonului...

S-ar purta acei care mărturisesc astăzi a fi poporul lui Dumnezeu tot la fel în împrejurări asemănătoare? Fără îndoială că mulți ar dori să-și urmeze planurile proprii și ar propune alte moduri și mijloace de a atinge acest scop. Nu le-ar place să se supună la un aranjament așa de simplu și care nu aducea asupra lor nici o slavă, în afară de meritul ascultării. Ei ar pune de asemenea la îndoială posibilitatea ca o cetate puternică să fie cucerită într-un asemenea mod. Dar legea datoriei este supremă. Ea ar trebui să fie mai presus de rațiunea omenească. Credința este puterea vie care trece prin fiecare barieră, depășește toate obstacolele și își implântă stindardul chiar în inima taberei vrăjmașului.

Dumnezeu va face lucruri minunate pentru acei care se încred în El. Deoarece pretinsul Său popor se încrede atât de mult în propria sa înțelepciune și nu-I dă Domnului nici o ocazie de a-Și descoperi puterea pentru ei, ei nu au mai multă putere. El îi va ajuta pe copiii Săi credincioși în fiecare situație de urgență, dacă ei își vor pune întreaga încredere în El și vor asculta de El...

Oamenii să renunțe la eu și la dorința de a lucra după planurile lor proprii, să se supună cu umilință voinței divine și Dumnezeu le va înprospăta puterea și va aduce copiilor Săi libertate și biruință.” *Testimonies*, vol.4, pg.162-164.

b. Ce îndrumări specifice au fost date după ce au pătruns în cetate? Iosua 6:18-21,24,26. Ce situație paralelă urmează să apară curând, la timpul sfârșitului? Apocalipsa 18:1,2,7-18, 23.

„Dumnezeu a fost foarte riguros cu privire la Ierihon, ca oamenii să nu fie fermecați de lucrurile cărora li se închinaseră locuitorii săi și inimile lor să fie abătute de la Dumnezeu.” *Testimonies*, vol.3, pg.264.

„Cetatea însăși a fost arsă; palatele și templele ei, locuințele ei mărețe cu toate dotările lor de lux, cu draperiile bogate și veșmintele prețioase au fost date toate flăcărilor.” *Patriarhi și profeți*, pg.492.

Joi 13 mai

5. RAHAV

a. Cum s-a avut grijă de Rahav? Iosua 6:22,23,25.

„Toți locuitorii cetății, cu fiecare lucru viu pe care-l conținea, ,atât bărbat cât și femeie, tânăr și bătrân, bou, oaie sau asin,’ au fost trecute prin ascuțișul săbiei. Numai credincioasa Rahav cu familia ei au fost cruțate, ca împlinire a făgăduinței iscoadelor.” *Patriarhi și profeți*, pg.491.

b. Ce trebuie să învățăm din istoria lui Rahav? Evrei 11:31; Iacov 2:24,25.

c. Rahav poate fi văzută ca simbol al sufletelor care vin din medii rele, dar care aleg totuși să se depărteze de rău pentru a urma pe calea spre cer. Cum ia Dumnezeu în considerare la judecată toți factorii vieții noastre? Psalmii 87:4-6; Luca 12:48.

„Nici o distincție pe baza naționalității, rasei sau castei nu este recunoscută de Dumnezeu. El este Creatorul întregii omeniri. Toți oamenii sunt dintr-o singură familie prin creațiune și toți sunt una prin răscumpărare. Hristos a venit să dărâme orice zid de despărțire, să deschidă fiecare compartiment din curțile templului, pentru ca fiecare suflet să poată avea acces liber la Dumnezeu. Iubirea Lui este atât de largă, atât de adâncă și atât de plină, încât pătrunde pretutindeni. Ea îi scoate de sub influența Satanei pe acei care au fost amăgiți prin înșelăciunile sale și îi pune aproape de tronul lui Dumnezeu, tronul înconjurat de curcubeul făgăduinței. În Hristos nu este nici evreu, nici grec, nici rob, nici slobod.” *Profeti și regi*, pg.369, 370.

Vineri 14 mai

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce a răsplătit Dumnezeu credința lui Rahav?
2. Cum pot eu coopera mai bine cu planurile unui Dumnezeu ai Căruia îngeri răstoarnă obstacolele?
3. Ce deosebește cucerirea Ierihonului de alte bătălii din istoria lui Israel?
4. Ce lucruri din viața mea au nevoie să fie nimicite, întocmai ca idoli Ierihonului?
5. Cum pot să-i ajut, în sfera mea de influență, pe acei care pot fi sinceri ca Rahav?

Instrumente ale eliberării lui Dumnezeu

„Și ce voi zice mai mult? Căci nu mi-ar ajunge timpul să vorbesc de Ghedeon, Barac, Samson și Iefta” (Evrei 11:32).

„Prin manifestările repetate ale puterii Sale în favoarea lui Israel, Dumnezeu a vrut să-i aducă acolo, încât să aibă credință în El – să caute cu încredere ajutorul Său în orice situație de urgență. El este la fel de doritor să lucreze împreună cu eforturile poporului Său acum și să realizeze lucruri mari prin instrumente slabe.” *Patriarhi și profeți*, pg.554.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pg.543-568.
Slujitorii evangheliei, pg.297-299, 309-319.

Duminică 16 mai

1. RĂSPUNZÂND LA O SITUAȚIE DE URGENȚĂ

a. Descrieți o situație grea în care s-au aflat israeliții pe timpul judecătorilor. Judecători 6:1-6.

b. Cum a plănuit Domnul în marea Sa milă să remedieze situația lor? Judecători 6:11-16.

c. Care a fost primul pas pe care l-a făcut Ghedeon cu primejdia vieții lui? Judecători 6:22-32.

„Eliberarea lui Israel trebuia să fie precedată de un protest solemn împotriva închinării lui Baal. Ghedeon trebuia să declare război idolatriei înainte de a porni la luptă împotriva vrăjmașilor poporului său.

Îndrumarea divină a fost îndeplinită cu credință. Știind că el avea să întâmpine împotrivire dacă ar încerca pe față, Ghedeon a adus la îndeplinire lucrarea în taină; cu ajutorul servilor săi, îndeplinind totul într-o singură noapte. Mare a fost furia oamenilor din Ofra când au venit în dimineața următoare să se închine lui Baal. Ei ar fi luat viața lui Ghedeon dacă Ioas – căruia i s-a spus despre vizita îngerului – nu ar fi luat apărarea fiului său.” *Patriarhi și profeți*, pg.547.

Luni 17 mai

2. CEI UMILI ÎNCURAJAȚI

a. Ce arată adâncă umilință a lui Ghedeon ca serv al lui Dumnezeu și cum vom fi și noi binecuvântați manifestând o asemenea atitudine? Judecători 6:17-23, 36-40; Proverbele 15:33.

„Domnul poate lucra cel mai eficient prin acei care sunt cei mai sensibili față de incapacitatea lor și care se vor baza pe El ca și conducător al lor și sursă a puterii lor. El îi va face puternici unind slăbiciunea lor cu puterea Lui și înțelepți punând în legătură ignoranța lor cu înțelepciunea Lui.

Dacă poporul Său ar cultiva adevărata umilință, Domnul ar putea face mult mai mult pentru ei; dar sunt puțini căroră să li se poată încredința vreo măsură mare de responsabilitate sau succes fără a deveni încrezători în sine și să uite dependența lor de Dumnezeu. De aceea, alegând instrumente pentru lucrarea Sa, Domnul trece pe lângă acei pe care-i onorează ca mari, talentați și strălucitori. Ei sunt prea adesea mândri și încrezători în sine. Ei se simt competenți să acționeze fără sfat de la Dumnezeu.”
Patriarhi și profeți, pg.553,554.

„Când ne dăm seama ce implică serviciul nostru pentru Hristos, suntem conduși la tronul harului pentru a cere de la Domnul tocmai lucrurile de care avem nevoie. Acela, ai cărui ochi sunt uniți cu discernământ spiritual simte că este important a fi lucrător împreună cu Dumnezeu. El va înțelege că este periculos a se încrede în sine, căci încrederea de sine este deșartă. Numai atunci când acceptăm responsabilitatea solemnă, bazându-ne pe Dumnezeu și neîncrezându-ne în eu, devenim lucrători eficienți în cauza Sa. A fi îmbrăcați cu umilință nu înseamnă că trebuie să fim pitici din punct de vedere intelectual, deficienți în aspirațiile noastre și lași în viețile noastre, evitând toate poverile de teamă că nu le vom purta cu succes. În puterea lui Hristos trebuie să ne luăm responsabilitățile, purtându-le pentru El și chiar mergând la El pentru odihnă.” *The Signs of the Times*, 15 august 1892.

b. Ce altă încurajare a dat Dumnezeu pentru a stimula credința lui Ghedeon? Judecători 7:9-15.

„Starea în aparență lipsită de putere a acelei mici grupe de israeliți, comparată cu marea oștire a vrăjmașului a fost corect reprezentată de plăcinta de orz. Dar după cum acea bucată a răsturnat cortul pe care a căzut, tot astfel o mână de israeliți avea să-i nimicească pe vrăjmașii lor numeroși și puternici.” *The Signs of the Times*, 14 iulie 1881.

Marți 18 mai

3. METODE UIMITOARE

a. Ce trebuie să învățăm din modul în care Ghedeon urma să-și selecteze oastea? Judecători 7:1-8.

„Avem de învățat o lecție de la oastea lui Ghedeon. Ei nu au biruit datorită marelui lor număr, ci fiindcă au fost binevoitori să urmeze îndrumările speciale ale lui Dumnezeu în credință vie. Acei care urmau să meargă curând la luptă și care aveau să bea apă din mers, erau acei pe care Dumnezeu i-a acceptat să se angajeze în această întreprindere; dar acei care s-au pregătit de odihnă și s-au aplecat și au băut în tihnă, au fost trimiși înapoi la casele lor.

Domnul Dumnezeu lui Israel privește la noi în mod individual și vede dacă suntem serioși în această privință. El vede dacă putem purta pe inimile noastre povara

pentru suflete. El vede dacă vom atinge sau nu aceste interese vii cu vârful degetelor noastre. Dacă avem interesul pe care l-a avut Knox, când a pledat înaintea lui Dumnezeu pentru Scoția, vom avea succes. El a strigat: „Doamne, dă-mi Scoția, sau mor.” Și când ne apucăm de lucrare și luptăm cu Dumnezeu zicând: „Trebuie să câștig suflete; nu voi renunța niciodată la luptă” vom găsi că Dumnezeu va privi favorabil la eforturile noastre. El vede că dacă vă dă suflete ca rezultat al lucrării voastre, aceasta nu vă va face mândri sau înălțați. Voi nu veți fi într-o poziție în care să simțiți nici măcar pentru o clipă că altcineva va primi lauda pentru aceste suflete; ci vă veți simți atât de recunoscători lui Dumnezeu că sunt mântuite, încât laudele Sale vor fi în inimile voastre și pe buzele voastre zi și noapte. Asemenea oameni Dumnezeu îi va face instrumente puternice pentru a face lucrarea Lui.” *Sermons and Talks*, vol.2, pg.45.

b. Care a fost principala cale pe care Dumnezeu a dat în mod miraculos această biruință? Judecători 7:16-22.

„Lumina a trei sute de lămpi străpungând întunericul miezului nopții și acel strigăt la miez de noapte a trezit brusc oastea care dormea. Crezându-se în mâinile unei forțe copleșitoare, madianiții au intrat în panică. A urmat o scenă teribilă de confuzie. În spaima lor au fugit în toate direcțiile și confundându-i pe tovarășii lor cu vrăjmașii, s-au omorât unii pe alții.” *The Signs of the Times*, 14 iulie 1881.

Miercuri 19 mai

4. EXPERIENȚA LUI BARAC

a. Descrieți o altă ocazie în care Israel a avut probleme. Judecători 4:1-3. Care avea să fie soluția? Judecători 4:4-9.

„Barac știa că evreii erau împrăștiați, descurajați și neînarmați și cunoștea puterea și iscusința vrăjmașilor lor. Deși fusese rânduit de Domnul Însuși ca unul ales să-l izbăvească pe Israel și primise asigurarea că Dumnezeu avea să meargă cu el și să-i supună pe vrăjmașii lor, totuși era timid și neîncrezător. El a acceptat solia de la Debora ca pe cuvântul lui Dumnezeu, dar avea puțină încredere în Israel și se temea că ei nu vor asculta chemarea. El a refuzat să se angajeze într-o acțiune atât de îndoielnică, dacă nu-l însoțea Debora și astfel să sprijine eforturile sale prin influența și sfatul ei. Debora a acceptat, dar l-a asigurat că din pricina lipsei sale de credință, biruința câștigată nu-i va aduce lui onoare; căci Sisera urma să fie trădat în mâinile unei femei.” *The Signs of the Times*, 16 iunie 1881.

b. Cum a fost câștigată profeția Deborei cu privire la biruință și de ce? Judecători 4:10-22; 5:1,2.

„Israeliții erau slab pregătiți pentru o confruntare și priveau cu groază la marile oști răspândite în câmpia de sub ei, echipate cu toate dotările pentru luptă și înzestrate cu temutele calești de fier. Acestea erau construite în așa fel, ca să fie grozav de nimicioare. Cuțite mari, asemenea unor coase erau fixate de axele lor, așa încât

caleștile, fiind conduse prin rândurile vrăjmașului să-i doboare la pământ asemenea grâului în fața secerei.

Israelii se stabiliseră într-o poziție puternică în munți, pentru a aștepta o ocazie favorabilă pentru atac. Încurajat de asigurarea Deborei că venise ziua pentru o victorie răsunătoare, Barac și-a condus oastea în câmpie și a atacat cu curaj vrăjmașul. Dumnezeu oștirilor lupta pentru Israel și nici priceperea în luptă, nici superioritatea numerică și echipamentul nu-i puteau sta împotrivă. Oștile lui Sisera au fost lovite de panică și în groaza lor au căutat doar cum să scape. Un număr mare au fost omorâți și puterea oștirii invadatoare a fost nimicită cu desăvârșire. Israelii au acționat cu curaj și promptitudine; dar numai Dumnezeu putea învinge vrăjmașul și biruința îi putea fi atribuită numai lui.” *The Signs of the Times*, 16 iunie 1881.

Joi 20 mai

5. SAMSON ȘI IEFTA

a. Deși viața lui Samson arată puține semne că el ar fi apreciat vreodată chemarea lui Dumnezeu, ce dovezi arată că în cele din urmă s-a pocăit? Judecători 16:21-31.

„În suferință și umilință, fiind de batjocura filistenilor, Samson a învățat mai mult despre propria sa slăbiciune, decât cunoscuse până atunci; și necazurile sale l-au dus la pocăință.” Patriarhi și profeți, pg.566.

b. Descrieți problema cronică a lui Israel și modul cum o privea Dumnezeu. Judecători 10:6-16. Ce ar trebui să înțelegem când suntem ispitiți astăzi de aceeași problemă? 1 Ioan 3:13.

c. De unde provenea Iefta și ce a fost el chemat să facă? Judecători 11:1-11. Ce descopere simțul său de reverență și încredere în Dumnezeu? Judecători 11:14, 27-32.

d. Cum și-a manifestat Iefta integritatea și profunda înțelegere a solemnității vorbirii înaintea lui Dumnezeu? Judecători 11:33-40; Psalmii 15:1,4 u.p.; Eclesiastul 5:4,5.

Vineri 21 mai

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum demonstrează viața lui Ghedeon legătura între umilință și biruință?
2. În ce aspecte ale vieții pot să se aplice astăzi lecțiile din strategia militară a lui Ghedeon?
3. De ce acțiune este nevoie pentru ca noi să devenim câștigători de suflete cu mai mult succes?
4. De ce a ales Dumnezeu să-l elibereze pe Israel prin mâna unei femei în timpul lui Barac?
5. Cum ne oferă speranță experiențele lui Samson și Iefta?

Conducere prin credință

„Și ce să mai zic? Căci nu mi-ar ajunge timpul să vorbesc despre ... David și Samuel și despre profeți” (Evrei 11:32).

„Nu este posibil pentru oameni să-I aducă o insultă mai mare lui Dumnezeu decât aceea de a disprețui și respinge uneltele pe care El le-a rânduit ca să-i conducă.”
Testimonies, vol.3, pg.355.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pg.569-574, 592-602.
Testimonies, vol.4, pg.176-185.

Duminică 23 mai

1. UN PROFET ȘI JUDECĂTOR ÎNDRĂGIT

a. Ce a fost scris despre Samuel, chiar înainte ca el să fi fost plăsmuit în pântecele mamei sale și cum a răspuns el ca și copil la chemarea lui Dumnezeu? 1 Samuel 1:20; 2:18; 3:10.

„Deși tinerețea lui Samuel a fost petrecută la templu, devotată închinării lui Dumnezeu, el n-a fost liber de influențele rele sau de exemple păcătoase. Fiii lui Eli nu se temeau de Dumnezeu și nu-l cinsteau pe tatăl lor, dar Samuel nu a căutat tovărășia lor, nici nu a urmat pe căile lor cele rele. Preocuparea lui constantă a fost aceea de a deveni ceea ce Dumnezeu dorea ca el să devină.” *Patriarhi și profeți*, pg.573.

b. Care sunt câteva moduri în care Samuel a fost o binecuvântare pentru Israel? 1 Samuel 7:8-13.

„Prin îndrumarea Domnului, Samuel a întemeiat școli ale profeților. Aceste școli erau menite să slujească drept barieră împotriva stricăciunii larg răspândite, să se îngrijească de binele mintal și spiritual al tineretului și să promoveze prosperitatea națiunii, oferindu-i bărbați calificați să acționeze în teamă de Dumnezeu ca și conducători și consilieri. Cu acest scop a strâns Samuel grupe de tineri care erau pioși, inteligenți și studioși.” *Educația*, pg.46.

Luni 24 mai

2. NOUA MONARHIE

a. Ce cerere a israeliților l-a întristat pe Samuel și de ce? 1 Samuel 8:4-7, 18-22.

b. Ce a declarat Samuel poporului despre noul lor rege și cum Și-a demonstrat Domnul sprijinul pentru cuvintele servului Său? 1 Samuel 12:13-25.

c. Ce descopere profunzimea iubirii lui Samuel pentru moștenirea lui Dumnezeu? 1 Samuel 15:10,11.

d. Care a fost secretul rămânerii la putere a lui Saul? 1 Samuel 15:17. De ce s-a pus capăt domniei sale? 1 Samuel 15:18-23, 28; Psalmii 75:5-7.

„Dacă Saul ar fi manifestat considerație pentru cerințele lui Dumnezeu în acest timp de încercare, Dumnezeu Și-ar fi putut împlini voința prin el. Eșecul său l-a dovedit nepotrivit a fi viceregent al lui Dumnezeu pentru poporul Său. El avea să-l conducă greșit pe Israel. Voia lui, mai degrabă decât voia lui Dumnezeu, ar fi fost puterea stăpânitoare. Dacă Saul ar fi fost credincios, împărăția lui ar fi fost stabilită pentru totdeauna; dar, întrucât a dat greș, scopul lui Dumnezeu trebuia împlinit prin altcineva. Guvernarea lui Israel trebuia încredințată unuia care avea să conducă poporul după voia Cerului.

Noi nu știm ce interese mari pot fi în joc în încercările lui Dumnezeu. Nu există siguranță decât într-o ascultare strictă de cuvântul lui Dumnezeu. Toate făgăduințele Sale sunt făcute cu condiția credinței și ascultării, și un eșec de a ne conforma poruncilor Sale zădărnicește împlinirea pentru noi a bogatelor făgăduințe ale Scripturilor. Nu ar trebui să ne urmăm impulsul, nici să ne bazăm pe judecata oamenilor; ar trebui să privim la voia descoperită a lui Dumnezeu și să umblăm după porunca Lui clară, indiferent în ce împrejurări ne aflăm. Dumnezeu Se va îngriji de rezultate; prin credincioșie față de cuvântul Său putem în timp de încercare să dovedim înaintea oamenilor și a îngerilor că Domnul ne poate așeza în locuri dificile pentru a aduce la îndeplinire voia Lui, a onora numele Său și a binecuvânta poporul Său.”
Patriarhi și profeți, pg.621,622.

e. Ce urma să înțeleagă Samuel în curând cu privire la îndurarea abundentă a lui Dumnezeu față de o națiune rătăcită care își dorea un împărat? 1 Samuel 16:1,6,7,10-13.

Marți 25 mai

3. CONDUCÂND ÎN TEAMĂ DE DUMNEZEU

a. Cum a descris Samuel singurul tip de împărat pe care Dumnezeu îl putea aproba și binecuvânta? 1 Samuel 13:13,14.

„Saul fusese după inima lui Israel, dar David este un om după inima lui Dumnezeu.” *The Signs of the Times*, 15 iunie 1888.

b. Care sunt câteva din multele moduri în care cuvintele din Evrei 11:33,34 se pot aplica credinței lui David? 1 Samuel 17:34, 35; 19:8,10,18; Psalmii 144:1.

„Cu o anumită ocazie, când se strângeau umbrele serii și [David] a lăsat harfa la o parte, el a văzut o siluetă întunecată furișându-se spre turma sa. Era un urs înfometat, care a sărit asupra oilor pe care le avea în grijă; dar David nu a fugit să-și scape viața. El a simțit că tocmai atunci era momentul când ceea ce-i fusese încredințat avea nevoie

de protecția lui. El și-a ridicat inima spre Dumnezeu în rugăciune pentru înțelepciune și ajutor, ca să-și poată face datoria în acest timp de primejdie. Cu braț puternic l-a lăsat pe urs mort la picioarele sale. Cu o altă ocazie a descoperit un leu cu un miel sângerând între ghearele sale. Fără ezitare tânărul păstor s-a angajat într-o luptă disperată. Brațul său, întărit de Dumnezeu cel viu, a obligat fiara să dea drumul victimei sângerând și când s-a întors înfuriată de dezamăgire împotriva lui David, acesta a prins-o de coamă și a omorât-o. Experiența lui în aceste situații a pus la încercare inima lui David și a dezvoltat în el curajul, puterea și credința. Dumnezeu îl învăța pe David lecții de încredere. După cum Moise a fost instruit pentru lucrarea lui, tot astfel Domnul îl califică pe fiul lui Isai să devină conducător și să conducă poporul Său ales. În grija lui pentru turmele sale, el a dobândit o apreciere a grijii pe care Marele Păstor o are pentru oile pășunii Sale.” *The Signs of the Times*, 3 august 1888.

c. Ce urma David să-l instruiască în cele din urmă pe moștenitorul tronului său cu privire la adevărata conducere? 1 Regi 2:1-4.

Miercuri 26 mai

4. ATITUDINEA LUI DAVID

a. Mulți cunosc serioasele greșeli și păcate ale lui David. De ce poate el totuși să fie considerat un asemenea exemplu de credință și conducere? Psalmii 32:1-7; 51:1-4, 9-11.

„Dumnezeu l-a numit pe David om după inima Sa când acesta era curat și umbla după sfatul Său. Când David s-a îndepărtat de Dumnezeu și și-a pătat caracterul virtuos prin crimele sale, el nu a mai fost om după inima lui Dumnezeu. Dumnezeu nu l-a îndreptățit nici în cel mai mic grad pentru păcatele lui, ci l-a trimis pe profetul său Natan la David cu îngrozitoarea denunțare, fiindcă David călcase porunca Domnului. Dumnezeu își arată neplăcerea față de faptul că David avea mai multe neveste, trimițând judecăți peste el și îngăduind să se ridice rele împotriva lui, chiar din propria lui casă. Teribila calamitate pe care Dumnezeu a îngăduit-o să vină peste David, care, datorită integrității sale, fusese numit cândva om după inima lui Dumnezeu, este o dovadă pentru generațiile ce aveau să urmeze că Dumnezeu nu are să îndreptățească pe nimeni care calcă poruncile Sale, ci că îi va pedepsi cu siguranță pe vinovați, oricât de drepti și favorizați de Dumnezeu ar fi fost ei cândva, când urmau pe Domnul în curăție a inimii. Când cei drepti se abat de la neprihănirea lor și săvârșesc răul, neprihănirea lor din trecut nu-i va salva de mânia unui Dumnezeu drept și sfânt.” *Spiritual Gifts*, vol.4a, pg. 87.

b. Ce putem învăța din modul cum a răspuns David când a fost muștrat? 2 Samuel 12:7-13. Cum a privit el consecințele păcatului? 2 Samuel 15:30,32 p.p.; Proverbele 6:23.

„Niciodată n-a fost David mai scump inimii iubirii infinite, decât atunci când, cu muștrări de conștiință, fugea ca să-și scape viața dinaintea vrăjmașilor săi care fuseseră instigați la răzvrătire de către propriul său fiu. Domnul zice, „Pe cine iubesc,

mustru și pedepsesc: fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te' (Apocalipsa 3.19). Hristos înalță inima umilită și curăță sufletul îndurerat până când acesta devine locuința Sa.” *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pg.11.

c. Ce descopere acceptarea umilă de către David a voci lui Dumnezeu, chiar atunci când speranțele sale au fost poate dezamăgite? 1 Cronici 28:2,3.

Joi 27 mai

5. Ce ne amintim când ne gândim la încercările profeților lui Dumnezeu? Iacov 5:10.

b. Cum se aplică cuvintele din Evrei 11:33 lui Daniel sub regele Darius? Daniel 6:20-22.

„Daniel n-a vrut să permită nici unei puteri pământești să se interpună între el și Dumnezeul său, chiar având perspectiva morții în groapa cu lei. Deși Dumnezeu nu l-a împiedicat pe Daniel de a fi aruncat în groapa cu lei, un înger a intrat împreună cu el și le-a închis gurile, așa încât nu i s-a întâmplat nici un rău.” *Testimonies*, vol.5, pg.527.

c. Cum se aplică cuvintele din Evrei 11:37 lui Ieremia sub regele Zedechia? Ieremia 38:6.

„Ieremia n-a putut fi oprit de a vorbi cuvintele pe care i le-a dat Dumnezeu să le vorbească și mărturia lui l-a înfuriat pe rege și pe prinți în așa măsură, încât a fost aruncat într-o groapă groaznică.” *Istoria faptelor apostolilor*, pg.575.

d. Cum se aplică cuvintele din Evrei 11:37 lui Isaia sub regele Manase?

„Isaia, căruia i s-a îngăduit de Domnul să vadă lucruri minunate, a fost tăiat cu ferăstrăul, fiindcă a muștrat cu credincioșie păcatele națiunii iudaice.” *The Signs of the Times*, 17 februarie 1898.

Vineri 28 mai

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce a fost Samuel atât de iubit?
2. De ce n-a vrut Dumnezeu să-i dea lui Israel un rege și de ce nu are El în prezent o monarhie?
3. Ce l-a făcut pe David un rege mai bun decât Saul?
4. De ce putem să fim toți încurajați de modul în care Dumnezeu a procedat cu David?
5. Urmând pașii bărbaților sfinți din vechime, de ce nu va fi viața mea una lipsită de necezuri?

Darul Sabatului întâi

Casă de adunare în Seul, Coreea de Sud

Dezvoltarea Mișcării de Reformă în Coreea de Sud a fost o binecuvântare minunată. De la începutul acesteia, credincioșii din Coreea de Sud au fost misionari activi, răspândind evanghelia în toată țara.

De curând, misionarii din Coreea de Sud au inițiat proiecte misionare de lucru în mai multe țări asiatice. Din Coreea de Sud se fac vizite frecvente în aceste țări pentru a continua dezvoltarea de noi misiuni în aceste țări.

După cum ni se spune, când dezvoltăm lucrarea misionară peste hotare, vedem de asemenea binecuvântările de acasă. Lucrarea de mântuire a adus suflete prețioase la credință în Coreea de Sud și în special în capitala Seul. Prin urmare, este nevoie să se construiască o nouă casă de adunare în acest mare oraș metropolitan, pentru a caza multele persoane interesate, care sunt atrase de solia unei reforme spirituale.

Întrucât Coreea de Sud a ajutat la dezvoltarea lucrării peste hotare, apelăm acum la frații și surorile noastre de pretutindeni să-și amintească de noi pe data de 5 iunie. Vă rugăm să dăruiți cu generozitate pentru a ajuta la realizarea acestui proiect.

Frații și surorile voastre din Coreea de Sud

„Dumnezeu, în planurile Sale înțelepte, a făcut ca înaintarea cauzei Sale să depindă de eforturile personale ale poporului Său și de darurile lor de bunăvoie. Acceptând cooperarea omului în marele plan de mântuire, El a pus asupra lui o onoare deosebită. Predicatorul nu poate predica, decât dacă este trimis. Lucrarea de răspândire a luminii nu este doar pe umerii predicatorului. Fiecare persoană, când devine membră a bisericii, se angajează să fie un reprezentant al lui Hristos, trăind adevărul pe care-l mărturisește. Urmașii lui Hristos ar trebui să ducă înainte lucrarea pe care a lăsat-o ca ei s-o facă, atunci când El s-a înălțat la cer.” *Testimonies*, vol.4, pg.464.

Pavel

„Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos, și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu prin credință.” (Filipeni 3:8,9).

„Un ucenic al lui Isus Hristos mai inimos, mai energic și mai perseverent decât Pavel nu a existat niciodată pe pământ.” *The Review and Herald*, 11 septembrie 1888.

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, pg.123-130.
Testimonies, vol.4, pg.371-380.

Duminică 30 mai

1. O CONVERTIRE REMARCABILĂ

a. Deși Pavel nu-și include numele în lista eroilor de credință, care au fost circumstanțele vieții autorului Epistolei către Evrei? Filipeni 3:4-6.

„Pavel a avut credință înainte de convertirea lui, dar aceea nu a fost o credință corectă. Îndreptățirea lui de sine i-a întărit credința că făcea serviciul lui Dumnezeu când îl respingea pe Hristos și s-a bucurat mulțumit și satisfăcut. Credința falsă, la fel ca și adevărata credință, va da pace pentru o vreme. Pavel chiar s-a gândit că făcea serviciul lui Dumnezeu când îi persecuta pe urmașii lui Hristos și îi dădea la moarte. El era sincer în credința lui; dar sinceritatea nu va face rățacirea adevăr, nici adevărul rățacire.” *The Review and Herald*, 5 ianuarie 1886.

b. Ce mângâiere vine la toți cei care se predau lui Isus asemenea lui Pavel? Fapte 9:1-6, 17,18.

„Și voi puteți să fi făcut rău, crezând că ați fost cu totul drepți, dar când timpul vă dă pe față greșeala, atunci este datoria voastră să vă umiliți inima și să vă mărturisiți păcatul. Cădeți pe Stâncă și fiți zdrobiți, și atunci Isus vă poate da o inimă nouă, un duh nou.” *The Review and Herald*, 16 decembrie 1890.

Luni 31 mai

2. UN NOU CENTRU AL ATENȚIEI

a. Care a fost primul pas al lui Pavel, imediat după botezul său? Galateni 1:15-19.

„Viața lui Pavel era în pericol și el a primit o însărcinare de la Dumnezeu de a pleca pentru o vreme din Damasc. El a mers în Arabia și acolo, într-o mai mare singurătate, a avut bogate ocazii pentru comuniune cu Dumnezeu și pentru contemplare. El dorea să fie singur cu Dumnezeu, să-și cerceteze inima, să-și adâncească pocăința și să se pregătească prin rugăciune și studiu pentru a se angaja într-o lucrare care îi părea prea mare și prea importantă pentru a o întreprinde. El era apostol, nu ales de oameni, ci ales de Dumnezeu și lucrarea lui a fost clar definită a fi printre păgâni.

În timp ce era în Arabia, el n-a comunicat cu apostolii; el l-a căutat pe Dumnezeu cu seriozitate, din toată inima, hotărându-se să nu aibă odihnă până când nu avea să știe cu siguranță că pocăința lui era acceptată și marele său păcat iertat. El n-a vrut să renunțe la luptă până când nu avea să primească asigurarea că Isus avea să fie cu el în lucrarea sa viitoare. El urma să poarte întotdeauna cu el în trup semnele slavei lui Hristos, în ochii săi, care fuseseră orbiți de acea lumină puternică și dorea de asemenea să poarte constant cu el asigurarea harului lui Hristos. Pavel a venit într-o legătură strânsă cu cerul și Isus a avut comuniune cu el.” *Sketches From the Life of Paul*, pg.33,34.

b. Ce urma să declare Pavel mai târziu despre problema care-i rămăsese la ochi? 2 Corinteni 12:7-10.

c. Cum putem fi inspirați de alegerea lui Pavel? Filipeni 3:7-11; Ieremia 9:23,24.

„Pavel a suferit mult. El a fost persecutat dintr-o cetate în alta, adesea în pericole, în temniță, în bătăi, în legături, în posturi, în osteneală și vegheri dureroase, dar el a privit dincolo de suferințele timpului prezent la slava viitoare și a spus: „Socotesc că suferințele de acum nu sunt vrednice să fie comparate cu slava ce va fi descoperită în noi” (Romani 8:18). Aceasta este ceea ce Dumnezeu dorește să facă poporul Său. El dorește ca noi să recunoaștem și să apreciem răsplata bogată a lumii veșnice, pentru ca să putem aprecia privilegiile care ne sunt puse la dispoziție prin planul de mântuire.” *The Signs of the Times*, 18 noiembrie 1889.

Martți 1 iunie

3. CEA MAI NOBILĂ ȚINTĂ

a. Cum putem rezuma ținta lui Pavel? 1 Corinteni 9:24-27; Filipeni 3:12-14.

„[Pavel] avea o țintă înaintea lui, și aceea era ca de pe buzele sale să iasă vestea mântuirii pentru sufletele pe cale să piară, pentru ca ele să poată fi aduse în legătură cu Răscumpărătorul lumii. Întregul său suflet era învăluit în Isus și în lumina adevărului primită de la Sursa a toată lumina. Această lumină trebuie să fie cultivată cu grijă.” *The Review and Herald*, 11 septembrie 1888.

„În toate activitățile ale vieții sale, Pavel n-a pierdut niciodată din vedere acel unic mare scop – de a înainta cu stăruință spre premiul înaltei sale chemări. El a avut constant un țel înaintea lui – acela de a-I fi credincios Celui care la poarta Damascului i S-a descoperit. Nimic nu avea puterea să-l abată de la această țintă. A înălța crucea de

la Calvar – aceasta era motivația care a inspirat cuvintele și faptele sale mai presus de toate celelalte.

Marele scop care l-a constrâns pe Pavel să înainteze în fața greutăților și dificultăților ar trebui să-l conducă pe fiecare lucrător creștin la a se consacra întru totul în serviciul lui Dumnezeu. Atracțiile lumii vor fi prezentate pentru a-i abate atenția de la Mântuitorul, dar el trebuie să înainteze cu stăruință spre țintă, arătând lumii, îngerilor și oamenilor că speranța de a-L vedea pe Dumnezeu față în față este vrednică de efortul și sacrificiul pe care îl pretinde realizarea acestei speranțe.” *Istoria faptelor apostolilor*, pg.483, 484.

b. La ce ar trebui să ne gândim, având în vedere scurtimea timpului dinaintea noastră? Luca 12:27-37.

„Pavel a considerat toate lucrurile ca o pierdere pentru a-L câștiga pe Hristos. Dar când Mântuitorul ne cere proprietățile și serviciul, sunt mulți care văd că nu pot fi ascultători de Dumnezeu și să-și ia cu ei comorile lor pământești, și ei decid să rămână cu comorile lor. Isus a părăsit toată slava Sa și S-a făcut sărac, pentru ca noi, prin sărăcia Lui să putem fi îmbogățiți. Dar cât de puțini dintre preținșii Săi urmași apreciază marele Său sacrificiu! Cât de puțini sunt gata să-I urmeze exemplul! Cum pot acei care se așteaptă să stea în jurul tronului lui Hristos și să fie îmbrăcați în neprihănire, să fie neîncredători în Dumnezeu și să se teamă că El îi va părăsi să ajungă în lipsă? Unde este credința lor? Tatăl nostru cere hrănește corbii, și nu ne va hrăni El cu mult mai mult pe noi?” *The Review and Herald*, 15 martie 1887.

Miercuri 2 iunie

4. VIAȚA LUI PAVEL

a. Ce fel de viață a dus apostolul Pavel? 2 Corinteni 11:9.

„Între credincioșii în Hristos nu a fost nici un apostol care să fie înălțat cum a fost Pavel prin descoperirea Mântuitorului în convertirea sa. Și Pavel a lucrat cu mâinile sale ca și făcător de corturi. În mijlocul zelului său de a-i persecuta pe creștini, Pavel a fost captivat de un glas și de o mare lumină din cer. În timpul activității sale pastorale el a avut mai multe viziuni despre care a vorbit puțin. El a văzut și a auzit multe lucruri care nu-i sunt permise omului să le rostească. Când a vorbit oamenilor, el nu s-a ocupat întotdeauna de ceea ce i-a fost dat ca o descoperire specială de la Dumnezeu. Dar impresia aceasta a fost întotdeauna cu el, făcându-l în stare să dea o reprezentare corectă vieții și caracterului creștin. Impresia făcută asupra minții sale prin descoperirea lui Hristos nu și-a pierdut niciodată puterea. Ea a influențat aprecierea și descrierea de către el a caracterului creștin.

Istoria apostolului Pavel este o mărturie constantă că munca manuală nu poate fi degradatoare, că nu este în dezacord cu adevărata înălțare a caracterului. Pavel a lucrat zi și noapte pentru a evita să fie o povară pentru frații săi și uneori îi sprijinea pe tovarășii săi de lucru, suferind el însuși de foame pentru a ușura necesitățile altora. Mâinile sale uzate de trudă, așa cum le prezenta oamenilor, purtau mărturia că se întreținea singur și nu lăsa aceasta pe seama altora. El a considerat că acestea nu

scădeau cu nimic forța apelurilor sale mai patetice, sensibile, inteligente și elocvente decât ale oricărui alt om care a jucat vreun rol în lucrarea creștină.” *The Youth’s Instructor*, 31 ianuarie 1901.

b. Ce ne învață Pavel despre adevărata lucrare creștină? 2 Corinteni 11:22-28.

„În aceste ultime zile avem nevoie de bărbați care să fie mereu treji. Este nevoie de oameni ai momentului, care să fie sinceri în iubirea lor pentru adevăr și doritori să lucreze prin sacrificiu, dacă pot duce înainte cauza lui Dumnezeu și să salveze suflete prețioase. În această lucrare este nevoie de oameni care nu vor murmura și nu se vor plânge de greutate și încercări, știind că acestea sunt parte din moștenirea pe care le-a lăsat-o Isus. Ei ar trebui să fie gata să iasă din tabără și să sufere ocară și să poartă poveri ca niște buni ostași ai lui Hristos. Ei vor purta crucea lui Hristos fără a se plânge, fără murmurare și vor fi răbdători în încercări.” *Testimonies*, vol.3, pg.423.

Joi 3 iunie

5. CONSACRARE DIN TOATĂ INIMA

a. De ce ar trebui să fim inspirați de nivelul de consacrare al lui Pavel? Filipeni 4:11-13.

„Lăsați ca marele scop care l-a constrâns pe Pavel să meargă înainte cu stăruință în fața greutăților și necazurilor să vă conducă să vă consacrați cu totul în serviciul lui Dumnezeu.” *The Review and Herald*, 29 decembrie 1910.

b. Prevăzând martiriul său în curând, ce a declarat Pavel? 2 Timotei 1:11-13, 4:6-8.

„Apostolul [Pavel] s-a păzit cu grijă, ca să nu trădeze vreun murmur sau să facă vreun apel la propriile sale simpatii. Dar, pentru beneficiul acelor care aveau să-L urmeze pe Hristos, el era hotărât să lase un exemplu vrednic de imitat... El a dorit ca Timotei să creadă din inimă și să mediteze cu atenție asupra suferințelor, răstignirii și învierii lui Hristos și să găsească în misiunea lui Isus suficient sprijin în toate încercările din viața creștină, pentru ca să poată suferi toate pentru Hristos. Căci dacă Stăpânul casei a avut de suferit încercare și persecuție, nu vor suferi și cei din casa lui? Este servul mai presus de Domnul său?” *The Review and Herald*, 11 septembrie 1888.

Vineri 4 iunie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Pe cine mai cunosc care ar putea fi schimbat cum a fost Pavel pe drumul Damascului?
2. În timp ce caut să fiu un câștigător de suflete, am trecut eu prin „locul retras din Arabia” a cărui nevoie o recunoștea Pavel?
3. Ce lucruri pot să mă abată acum de la cea mai nobilă țintă pe care ar trebui s-o am?
4. De ce ar trebui să fiu recunoscător pentru munca manuală, chiar dacă aş prefera să fac altceva?
5. În ce aspecte ale vieții mele am nevoie de o dedicare mai mare în serviciul lui Dumnezeu?

Credință biblică

„Căci voi umblați prin credință, nu prin vedere” (2 Corinteni 5:7).

„Prindeți-vă de credință cu o mână fermă, dar asigurați-vă că o țineți în neprihănire.” *The Signs of the Times*, 13 decembrie 1899.

Recomandare pentru studiu: *Calea către Hristos*, pg.67-75.
Testimonies, vol.1, pg.303-310.

Duminică 6 iunie

1. MIELUȘII LUI DUMNEZEU

a. Ce ar trebui să înțelegem toți acei care-L acceptăm pe Hristos ca Mântuitor al nostru? Evrei 12:1-3.

„O, cât de des cedăm ispitei fiindcă nu ne ținem ochii ațintiți la Isus! Credința noastră nu este continuă, fiindcă, prin îngăduința de sine noi păcătuim și atunci nu putem suporta, ca și atunci când Îl vedem pe acela care este nevăzut” (Evrei 11:27).” *Testimonies*, vol.5, pg.652.

„Atracțiile lumești vor fi prezentate pentru a vă abate atenția de la Domnul Isus; dar, lăsând la o parte orice povară și păcatul care ne înconjoară cu atâta ușurință, înaintați spre ținta cerească, arătând lumii, îngerilor și oamenilor că speranța de a vedea fața lui Dumnezeu este vrednică de tot efortul și sacrificiul pe care-l pretinde împlinirea speranței.” *The Review and Herald*, 29 decembrie 1910.

b. Cum putem crește în umblarea noastră creștină? 1 Petru 2:1-3.

c. Ce alte mijloace folosește Dumnezeu pentru a ne ajuta să creștem în Hristos? Evrei 12:4-12.

„Domnul permite să vină încercări peste noi pentru ca să putem face o mijlocire serioasă și din inimă. Încercarea ne aduce la Dumnezeu și ne conduce să formăm o legătură mai apropiată cu Hristos, Mântuitorul nostru. Încercarea ne forțează să facem după cum ne îndrumă cuvântul lui Dumnezeu.” *The Signs of the Times*, 20 august 1896.

Luni 7 iunie

2. CÂND VIN ÎNCERCĂRI

a. Ce trebuie să înțelegem când suntem confrunțați cu dificultăți? Iacov 1:2-4; Psalmii 84:11.

„Cuvântul nu spune că trebuie să considerăm o bucurie faptul că am căzut sub ispită, ci când am ajuns să fim ispitiți. Nu este necesar să cădem sub ispită, fiindcă ispita vine la noi pentru încercarea credinței noastre. Și încercarea credinței noastre lucrează răbdarea, nu nemulțumirea și murmurarea. Dacă ne punem încrederea în Isus, El ne va ajuta tot timpul și va fi tăria și scutul nostru. Trebuie să învățăm lecții prețioase din încercările noastre...

Mulți ajung la discreția vrăjmașului fiindcă atunci când vine ispita, ei nu se odihnesc în Isus, ci se îngrijorează, ieșind din brațele Lui și în nedumerire își pierd toată credința și curajul. Ei nu-și amintesc că Isus i-a ajutat să iasă din dificultăți în trecut, că harul Său este suficient pentru încercările zilnice și că El îi poate ajuta în necazul prezent. Noi greșim în micile noastre dificultăți zilnice și le permitem să ne irite și să ne întristeze; noi cădem sub ele și facem astfel pietre de poticnire pentru noi și pentru alții. Dar binecuvântări de cea mai mare importanță rezultă din suportarea răbdătoare a acestor întristări zilnice; căci trebuie să câștigăm putere pentru a suporta dificultăți mai mari. Satan va aduce împotriva noastră cele mai severe ispite și noi trebuie să învățăm să venim la Dumnezeu în orice urgență, cum vine un copil la părinții săi.” *The Review and Herald*, 19 mai 1891.

b. Ce asigurări ne oferă Dumnezeu când exercităm credință în El? Efeseni 6:14-16.

„Noi nu trebuie să fim ca omul care a zis: ‚M-am tot rugat, dar nu primesc.‘ Un tovarăș al său i-a spus: ‚Să ne rugăm împreună atunci, și să pretindem făgăduința lui Dumnezeu.‘ Astfel ei s-au aplecat în rugăciune, dar când s-au ridicat de pe genunchi, omul a spus: ‚Nu mă simt altfel și nici nu m-am așteptat să mă simt diferit.‘ Acesta este modul în care se prezintă mulți înaintea lui Dumnezeu; ei ar fi surprinși dacă Dumnezeu ar răspunde la rugăciunile lor. Ei nu se așteaptă ca Domnul să le răspundă la rugăciuni, nici nu cred că Domnul îi va auzi și rugăciunile lor sunt în zadar; căci ei pleacă la fel cum au venit.” *The Review and Herald*, 19 mai 1891.

Marti 8 iunie

3. RĂMÂNÂND ÎN HRISTOS

a. Cum descrie Hristos relația Sa cu copiii Săi? Ioan 15:1-5; 1 Ioan 3:3.

„[Ioan 15:5,4 citat.] În această viață este toată viața spirituală. Numai din plinătatea lui Hristos putem obține hrană pentru viață veșnică. Butucul de viață este nevăzut; dar corzile – membrii trupului Său – sunt vizibile. Lăstarul care mai înainte fusese fără frunze și în aparență fără viață devine, atunci când este altoit în viță, părtaș al vieții și grăsimii ei. Fibră cu fibră și vinișoară cu vinișoară, altoiul se prinde în butucul părinte, până când seva dătătoare de viață curge în membrul adoptat, făcându-l să înmugurească, să înflorească și să aducă roadă.

Altoiul devine parte din viță, formând o uniune desăvârșită cu aceasta. La fel se întâmplă și cu păcătosul. Prin pocăință și credință, el devine legat de Isus Hristos și trăiește în el. Această legătură leagă suflet cu suflet – pe cel finit cu Cel Infinit. Dar, altfel decât în natură, ramura care a fost unită cu adevărata viță nu aduce roade după

felul ei, ci rodul viei din care a ajuns să fie parte. Duhul lui Hristos, curgând în inimile tuturor acelor care sunt într-adevăr uniți cu El, îi face părtași ai naturii divine. Ei devin curați, întocmai după cum El este curat.” *The Review and Herald*, 20 septembrie 1881.

„Puterea dătătoare de viață a Duhului Sfânt, care pornește de la Mântuitorul, pătrunde sufletul, reînnoiește motivele și afecțiunile și aduce chiar gândurile în ascultare de voia lui Dumnezeu, făcându-l pe primitor să aducă rodul prețios al faptelor sfinte...

Dacă urmașul lui Hristos ar crește până la „omul desăvârșit, la înălțimea staturii plinătății Domnului Hristos” (Efeseni 4:13), el trebuie să mănânce din pâinea vieții și să bea din apa mântuirii. El trebuie să vegheze, să se roage și să lucreze, dând în toate lucrurile atenție instrucțiunilor date de Dumnezeu în cuvântul Său.” *Istoria faptelor apostolilor*, pg.284, 285.

b. Care este unul din minunatele rezultate ale rămânerii în Hristos? 2 Corinteni 1:3,4.

„Hristos este reprezentat prin vița care dă hrană, vitalitate, viață, spirit și putere pentru ca mlădițele să poată aduce roadă, și atunci când vine întristare și dezamăgire, voi trebuie să manifestați un altfel de rod, decât lumea. În aceasta constă dovada că sunteți legați cu Isus Hristos și că există o putere care vă susține în toate încercările, dezamăgirile și greutățile voastre; și această putere și acest har îndulcește orice întristare.” *Reflecting Christ*, pg.355.

Miercuri 9 iunie

4. ROADELE CREDINȚEI

a. Ce trebuie să adăugăm la credința noastră și ce roade vor fi manifestate? 2 Petru 1:3-9; Galateni 5:22,23.

„Sufletul care-L iubește pe Dumnezeu, se ridică deasupra ceții îndoielii; el dobândește o experiență strălucită, amplă, adâncă și vie și devine blând și asemănător cu Hristos. Sufletul său este încredințat lui Dumnezeu, ascuns cu Hristos în Dumnezeu. El va putea să reziste testul neglijării, abuzului și al nemulțumirii, fiindcă Mântuitorul său a suferit toate acestea. El nu va deveni agitat și descurajat când îl presează dificultăți, fiindcă Isus nu a slăbit, nici nu S-a descurajat. Orice adevărat creștin va fi puternic, nu în tăria și în meritul faptelor sale bune, ci în neprihănirea lui Hristos, care îi este atribuită prin credință. Este un lucru mare acela de a fi blând și smerit cu inima, a fi curat și nepătat, după cum a fost Prințul cerului când a umblat între oameni.” *The Review and Herald*, 3 decembrie 1889.

b. Dacă nu devenim asemenea lui Hristos la caracter, așa cum ar trebui, care este de fapt problema noastră? 2 Petru 1:10,11; Evrei 3:12. Dacă ne găsim în această situație, care ar trebui să fie strigătul inimii noastre? Marcu 9:24.

„Când se strâng furtunile ispitei și strălucesc fulgerele înspăimântătoare și valurile vin peste noi, noi ne luptăm singuri cu furtuna, uitând că există Unul care ne poate ajuta. Noi ne încredem în propria noastră putere până când ne pierdem nădejdea și suntem gata să pierim. Atunci ne amintim de Isus, și, dacă-L chemăm să ne salveze, nu vom striga în zadar. Deși El ne mustră cu durere necredința și încrederea de sine, El nu ne lasă niciodată fără ajutor când avem nevoie de acesta.” *Hristos, lumina lumii*, pg.336.

„Credința este aceea care ne leagă de cer și ne aduce tărie pentru a putea rezista puterilor întunericului. În Hristos, Dumnezeu a prevăzut mijloace pentru a supune orice trăsătură păcătoasă și a rezista oricărei ispite, oricât de puternică ar fi fost aceasta. Dar mulți simt că le lipsește credința, și de aceea rămân departe de Hristos. Lăsați ca aceste suflete în nevrednicia lor neajutorată să se prindă de îndurarea Mântuitorului lor plin de compasiune. Nu priviți la voi, ci la Hristos. Acela care i-a vindecat pe bolnavi și a scos demoni când a umblat între oameni, este și astăzi același Răscumpărător puternic. Credința vine prin cuvântul lui Dumnezeu. Atunci prindeți făgăduința Sa: ‚Pe cel ce vine la Mine nu-l voi da afară’ (Ioan 6:37). Aruncați-vă la picioarele Lui cu strigătul: ‚Cred Doamne, ajută necredinței mele.’ Nu veți pieri niciodată câtă vreme faceți lucrul acesta – niciodată.” *Ibid.*, pg.429.

Joi 10 iunie

5. TRĂIND PRIN CREDINȚĂ

a. De ce nu poate o persoană mândră să fie cu adevărat credincioasă? Habacuc 2:4.

„Înaintarea în experiența creștină este caracterizată de o umilință crescută, ca rezultat al unei cunoștințe crescute. Oricine este unit cu Hristos se va depărta de orice neleguire... Când Hristos este prețuit în inimă, asemănarea Lui va fi descoperită în viață. Umlința va domni unde cândva a predominat mândria. Supunerea, blândețea și răbdarea vor înmuia trăsăturile aspre ale unei dispoziții ticăloase și pripite din fire. Iubirea față de Isus se va manifesta prin iubire față de poporul Său. Ea nu este capricioasă sau intermitentă, ci calmă, adâncă și puternică. Viața creștinului va fi lipsită de orice etalare, liberă de îngâmfare, șiretenie și falsitate. Ea este serioasă, credincioasă, sublimă. Hristos vorbește prin fiecare cuvânt. El este văzut în fiecare faptă. Viața radiază de lumina unui Mântuitor care locuiește în inimă. În conversație cu Dumnezeu și în fericită contemplare a lucrurilor cerești, sufletul se pregătește pentru cer și lucrează pentru a strânge și alte suflete în staulul lui Hristos. Mântuitorul nostru vrea și poate să facă pentru noi mai mult decât putem cere sau chiar gândi noi.” *Testimonies*, vol.5, pg.49,50.

b. Cum putem să-L urmăm pe Domnul chiar când împrejurările par a fi împotriva noastră? 2 Corinteni 4:17,18; 5:7.

„Credința privește dincolo de dificultăți și se prinde de Cel Nevăzut, chiar de Cel Atotputernic, de aceea nu poate fi derutată. Credința este prinderea mâinii lui Hristos în orice situație de urgență.” *Credința prin care trăiesc*, pg.100.

Vineri 11 iunie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce poate să-mi întunece vederea spirituală în timp ce caut să privesc la Isus?
2. Cum pot să manifest mai multă credință în timpul încercărilor și dificultăților?
3. Cum pot permite ca seva dătătoare de viață să curgă mai abundent de la Hristos la mine?
4. Standardul virtuții creștine este înalt – totuși, cum suntem încurajați pe cale?
5. Ce se petrece în sufletul care rămâne într-un strâns contact cu Dumnezeu la piciorul crucii?

După ce au fost scrise Scripturile

„Prea iubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.” (Iuda 3).

„Valdenzii, John Wycliffe, Huss și Ieronim, Martin Luther și Zwingli, Cranmer, Latimer și Knox, Hughenoții, John și Charles Wesley și mulți alții au pus la temelie un material care va dura întreaga veșnicie.” *Istoria faptelor apostolilor*, pg.598.

Recomandare pentru studiu: *Experiențe și viziuni*, pg.222-226.
Maranatha, pg.15-17.

Duminică 13 iunie

1. CREȘTINI CARE CREDEAU BIBLIA

a. Care este cheia principală pentru o viață creștină adevărată și pentru biruință? Matei 4:4.

„Acest cuvânt [al lui Dumnezeu] este pâinea din cer și acei care îl citesc și îl studiază, făcând din adevărurile sale parte din viața lor, vor primi putere de sus.” *The Review and Herald*, 24 martie 1904.

b. Cât de importantă este Scriptura pentru credința creștină? Fapte 20:32; 2 Timotei 3:16,17.

„Viața spirituală trebuie susținută de comuniunea cu Hristos prin Cuvântul Său. Mîntea trebuie să se ocupe cu ea, inima trebuie să fie umplută cu ea. Cuvântul lui Dumnezeu depozitat în inimă și prețuit și ascultat cu sfințenie, prin puterea harului lui Hristos poate să-l facă pe om drept și să-l păstreze astfel; dar orice influență umană, orice invenție pământească este neputincioasă în a da omului putere și înțelepciune. Ea nu poate stăvili patimile sau să corecteze diformitatea de caracter. Dacă adevărul lui Dumnezeu nu controlează inima, conștiința va fi pervertită.” *Selected Messages*, bk.2, pg.124.

Luni 14 iunie

2. BISERICA DIN PUSTIE

a. Ce s-a întâmplat cu cei care au crezut cu adevărat religia biblică și care fuseseră simbolizați printr-o femeie curată în primele secole după ce au fost scrise Scripturile? Apocalipsa 12:12-14.

„Credința care a fost ținută și învățată timp de secole de către creștinii valdenzi era într-un contrast evident cu învățăturile false propagate de Roma. Crezul lor religios era fondat pe cuvântul scris al lui Dumnezeu, adevăratul sistem al creștinismului. Dar acei umili oameni de la țară, din locurile lor retrase, izolându-se de lume și lucrând zilnic printre turmele și viile lor, nu au ajuns singuri la adevăr, în opoziție cu dogmele și ereziile bisericii apostate. Credința lor nu era una primită de curând. Crezul lor religios era o moștenire de la părinții lor. Ei au luptat pentru credința bisericii apostolice – ,credința care a fost dată sfinților odată’ (Iuda 3). ,Biserica din pustie’ și nu ierarhia mândră întronată în marea capitală a lumii, era adevărata biserică a lui Hristos, paznicul comorilor adevărului pe care Dumnezeu le-a încredințat poporului Său pentru a fi date lumii...

Valdenzii au fost printre primele popoare ale Europei care au dobândit o traducere a Sfințelor Scripturi. Cu sute de ani înainte de Reformă, ei posedau Biblia în manuscris în limba lor maternă. Ei aveau adevărul nestruciat și aceasta i-a făcut să fie ținta specială a urii și persecuției.” *Marea luptă*, pg.64,65.

b. Care a fost una dintre învățăturile principale pe care le-au susținut acești sfinți persecutați? Luca 6:5.

„Printre principalele cauze care au condus la despărțirea adevăratei biserici de Roma, a fost ura celei din urmă față de Sabatul biblic. După cum era prezis în profeție, puterea papală a aruncat adevărul la pământ. Legea lui Dumnezeu a fost călcată în picioare, în timp ce tradițiile și obiceiurile oamenilor au fost înălțate. Bisericile care erau sub conducerea papalității au fost curând obligate să onoreze duminica drept zi sfântă.” *Marea luptă*, pg.65.

Martți 15 iunie

3. MAREA REFORMĂ

a. Ce făgăduințe prețioase a dat Hristos acelor puțini credincioși care au trăit în perioada Tiatira în timpul Evului Mediu întunecat? Apocalipsa 2:24-28. Cum a fost împlinită profeția despre „luceafărul de dimineață”?

„În secolul al paisprezecelea a răsărit în Anglia ,luceafărul Reformei’. John Wycliffe a fost solul reformei, nu doar pentru Anglia, ci pentru întreaga creștinătate. Marele protest împotriva Romei, pe care i s-a permis să-l rostească nu avea să mai fie niciodată adus la tăcere. Acel protest a deschis lupta ce avea să rezulte în emanciparea indivizilor, bisericilor și națiunilor.” *Marea luptă*, pg.80.

b. Ce perle frumoase, dar totuși ascunse, ale adevărului au fost redescoperite de oameni ca Martin Luther? 1 Timotei 2:5; Romani 1:16,17.

„În ciuda la toată persecutarea sfinților, martori vii pentru adevărul lui Dumnezeu se ridicau pretutindeni. Îngerii Domnului săvârșeau lucrarea ce le-a fost încredințată. Ei căutau în cele mai întunecate locuri și îi alegeau din întuneric pe acei oameni care aveau o inimă sinceră. Aceștia erau toți îngropați în rătăcire, totuși

Dumnezeu i-a chemat, după cum l-a chemat pe Saul, pentru a fi vase alese care să ducă adevărul Său și să-și ridice glasul împotriva păcatelor pretinsului Său popor. Îngerii lui Dumnezeu au mișcat inimile lui Martin Luther, Melancton și ale altora în diferite locuri și i-au făcut să înseteze după mărturia vie a Cuvântului lui Dumnezeu. Vrajmașul venise ca un potop și trebuia înălțat stindardul împotriva lui. Luther a fost cel ales să se împotrivescă furtunii, să se ridice împotriva furiei unei biserici căzute și să-i întărească pe acei puțini care erau credincioși mărturisirii lor sfinte. El se temea să nu-L supere pe Dumnezeu. El a încercat să dobândească prin fapte favoarea Sa, dar nu a fost satisfăcut până când un licăr de lumină nu a alungat întunericul din mintea lui și nu l-a condus să se încreadă nu în fapte, ci în meritele sângelui lui Hristos. Atunci el a putut veni singur la Dumnezeu, nu prin intermediul papilor sau al duhovnicilor, ci doar prin Isus Hristos.

O, cât de scumpă era pentru Luther această lumină nouă și glorioasă care răsărise asupra înțelegerii sale întunecate și a alungat superstiția! El o prețuia mai mult decât pe cea mai bogată comoară pământească. Cuvântul lui Dumnezeu era nou. Totul era schimbat. Cartea de care se temuse pentru că nu putea vedea nici o frumusețe în ea, era acum viață, viață veșnică pentru el. Era bucuria și mângâierea lui, învățătorul său binecuvântat.” *Experiențe și viziuni*, pg.222,223.

Miercuri 16 iunie

4. PERIOADA LAODICEA

a. Ce a început să înțeleagă William Miller, un meticolos cercetător al Bibliei în anii 1830?

„În urma studierii Scripturii [William Miller] a ajuns la concluzia că perioada atribuită pentru continuarea pământului în starea sa prezentă era pe punctul de a se încheia.” *Marea luptă*, pg.323.

b. Explicați câteva dintre profețiile importante care au fost descoperite de credincioșii în a doua mișcare adventă. Daniel 8:14; Apocalipsa 1:7; 14:1-12.

c. În ciuda mării lumini încredințate și a urgenței momentului, de ce a fost Hristos dezamăgit de biserica din această perioadă? 1 Corinteni 14:8; Apocalipsa 3:14-17.

„Suntem în pericol de a da solia îngerului al treilea într-un mod atât de nedefinit, încât aceasta să nu-i impresioneze pe oameni. Apar atât de multe alte interese, încât tocmai solia care ar trebui proclamată cu putere devine slabă și fără glas.” *Testimonies*, vol.6, pg.60.

d. Ce avertizare dă Hristos datorită stării spirituale încropite? Apocalipsa 3:18,19. S-a îmbunătățit sau s-a înrăutățit această problemă o dată cu trecerea timpului? Iacov 2:10-12.

„Despre acei care se laudă cu lumina lor și care totuși nu umblă în ea, Hristos spune: „Dar vă spun că va fi mai ușor pentru Tir și Sidon în ziua judecății, decât pentru voi. Și tu, Capernaume [Advenștii de Ziua a Șaptea, care au avut o mare lumină], care ești înălțat la cer [într-un loc privilegiat], vei fi coborât în adânc: căci dacă marile lucrări, care au fost făcute în tine ar fi fost făcute în Sodoma, aceasta ar fi rămas până în ziua de azi. Dar vă spun că în ziua judecății va fi mai ușor pentru Sodoma decât pentru voi.” (Matei 11:22-24).” *The Review and Herald*, 1 august 1893.

[Toate explicațiile din paranteze au fost făcute de autor.]

Joi 17 iunie

1. O MIȘCARE DE REFORMĂ SEPARATĂ

a. Când cel mai înalt nivel al corpului bisericii se abate de la direcția inițială pentru a persecuta și condamna la închisoare și moarte pe acei care susțin tocmai principiile pe care a fost întemeiată biserica, ce indică aceasta? Matei 23:37-39.

„Prin omorârea cu pietre a lui Ștefan, evreii și-au pecetluit în cele din urmă respingerea de către ei a evangheliei.” *Hristos lumina lumii*, pg.233.

„Există distincții clare și hotărâte care trebuie restaurate și exemplificate lumii în ținerea la înălțimea a poruncilor lui Dumnezeu și a credinței lui Isus. Frumusețea sfințeniei trebuie să apară în strălucirea ei originală, în contrast cu diformitatea și întunericul celor necredincioși, al celor care s-au revoltat împotriva legii lui Dumnezeu. Astfel Îl recunoaștem pe Dumnezeu și recunoaștem legea Lui, temelia guvernării Sale în cer și pe tot pământul. Autoritatea lui ar trebui ținută distinctă și clară înaintea lumii și nici o lege care vine în contradicție cu legile lui Iehova nu trebuie recunoscută. Dacă, sfidând prevederile lui Dumnezeu, lumii i se permite să ne influențeze deciziile sau acțiunile, scopul lui Dumnezeu este zădărnicit. Oricât de plăcut ar fi pretextul, dacă biserica se clatină în acest punct, în cărțile cerești este scris împotriva ei trădarea celor mai sacre încredințări și trădare față de împărăția lui Hristos.” *Mărturii pentru predicatori*, pg.16,17.

b. De ce aprobă Dumnezeu despărțirea în asemenea împrejurări? Psalmii 11:3; Iuda 3.

„Satan a luat orice măsură posibilă pentru ca să nu vină nimic asupra noastră ca popor, care să ne mustre sau să ne dojenească și să ne îndemne să lăsăm la o parte rătăcirile noastre. Dar există un popor care va purta chivotul lui Dumnezeu.” *Mărturii pentru predicatori*, pg.411.

Vineri 18 iunie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum pot dezvolta eu o apreciere mai mare pentru Biblie ca temelie de credință?
2. De ce trebuie să fim inspirați noi de părinții bisericii noastre din pustie?
3. Ce a făcut ca experiența lui Martin Luther să fie una fericită?
4. De ce pune Dumnezeu la încercare toate organizațiile bisericesti?
5. Când Dumnezeu cheamă la o mișcare reformatoare, care este datoria continuă a acestei mișcări?

O chemare la o poziție mai înaltă

„Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.” (Proverbele 4:18).

„Domnul dorește să ajungem chiar astăzi la un nivel mai înalt decât am ajuns în trecut. Zi de zi trebuie să înaintăm tot mai sus, până când se va putea spune despre noi ca popor: „voi sunteți desăvârșiți în El” (Coloseni 2:10).” *The Upward Look*, pg.202.

Recomandare pentru studiu: *Experiențe și viziuni*, pg.64-67.
Marele Medic, pg.503-516.

Duminică 20 iunie

1. ISTORIC SAU PROGRESIV?

a. Este chemarea noastră astăzi doar aceea de a fi Adventiști de Ziua a Șaptea „istorici”, după modelul părinților noștri – sau este aceea de a fi mai sfinți decât au fost ei? Proverbele 4:18; Luca 12:48 (up).

„Noi nu vom fi aprobați de Dumnezeu când privim la exemplul părinților noștri pentru a determina datoria noastră, în loc de a cerceta cuvântul adevărului pentru noi înșine. Responsabilitatea noastră este mai mare decât a fost aceea a strămoșilor noștri. Noi suntem responsabili pentru lumina pe care au primit-o ei și care ne-a fost transmisă drept moștenire și suntem de asemenea responsabili și pentru lumina suplimentară ce strălucește acum asupra noastră din cuvântul lui Dumnezeu.” *Marea luptă*, pg.164.

b. După ce am studiat credința patriarhilor, profeților și pionierilor în acest trimestru, ce încurajare ar trebui să găsim în ce am studiat? Romani 15:4; Evrei 13:8.

„Dumnezeu este la fel de puternic astăzi de a salva din păcat, după cum a fost în timpurile patriarhilor, în timpul lui David și al profeților și apostolilor. Mulțimea cazurilor înregistrate în istoria sfântă, când Dumnezeu a eliberat poporul Său din nelegiuirile lor, ar trebui să-l facă pe creștinul din acest timp nerăbdător să primească instruirea divină și zelos să desăvârșească un caracter ce va suporta examinarea amănunțită a judecății.” *Testimonies*, vol.4, pg.15.

Luni 21 iunie

2. ÎN ULTIMELE ZILE

a. Descrieți felul de credință pe care Hristos ar dori s-o facă mai evidentă în pretinsul Său popor. Iacov 5:10,11,17,18.

„Standardul nostru a fost prea coborât; așteptările noastre au fost prea limitate. Trebuie să ne punem țelurile mai sus decât le-am pus în trecut, căci este posibil să fim umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu, să-L avem pe Hristos rămânând în inimile noastre prin credință.” *The Review and Herald*, 5 iulie 1892.

b. Ce declarație a lui Hristos descoperă că credința va fi un mărgăritar rar în timpul celei de-a doua veniri a Sa? Luca 18:8.

„Acela care așteaptă să aibă toată cunoștința, înainte de a putea exercita credință, nu va fi niciodată binecuvântat de Dumnezeu.” *The Spirit of Prophecy*, vol.2, pg.322.

„Dumnezeu va face lucruri minunate pentru aceia care se încred în El. Ei nu au mai multă putere fiindcă pretinsul Său popor se încrede atât de mult în propria sa înțelepciune și nu dă Domnului ocazia să-Și manifeste puterea în favoarea lor. El îi va ajuta în orice urgență pe copiii Săi care cred, dacă ei își vor pune întreaga încredere în El. El va lucra cu putere pentru un popor credincios care ascultă de cuvântul Său, fără a-l pune la îndoială.” *The Signs of the Times*, 19 iulie 1899.

c. Cum trebuie manifestată credința ca element vital în acei care scapă de mânia lui Dumnezeu în ultimele zile? Apocalipsa 14:12.

d. Ce declară Isus fiecăruia dintre noi, la fel ca lui Simon Petru? Luca 22:31,32. Ce impact ar trebui să aibă stăruințele Sale asupra noastră? Romani 5:1,2.

Marți 22 iunie

3. STANDARDE MAI ÎNALTE, NU MAI JOASE!

a. Cum apelează autorul Epistolei către Evrei la noi să urcăm pe o platformă mai înaltă? Evrei 6:1.

b. Care sunt unele din punctele pe care ar trebui să le analizăm cu rugăciune, pentru ca o asemenea țintă să fie atinsă? 1 Ioan 2:6; 5:4,5.

„Dumnezeu are un standard mult mai înalt pe care să-l atingă poporul Său, decât a atins acesta în trecut. Ce pot spune că le va da o conștiință a responsabilității ce zace pe umerii lor de a fi asemănători cu Hristos în cuvânt și faptă? Lipsa religiei biblice necesită multă discuție despre ce ar trebui făcut. Dacă am trăi cuvintele lui Hristos, am fi aduși într-o legătură atât de strânsă cu El, încât am ști ce să facem pentru a duce înainte lucrarea lui Dumnezeu. Când Îl luăm pe Hristos ca exemplu al nostru la zidirea caracterului, vom face un progres hotărât. Când suntem umpluți de o dorință de a fi asemenea Mântuitorului nostru, când refuzăm să țesem eul în lucrarea pe care o facem pentru Domnul, când ne abatem privirea de la sfatul mărginit la Acela care este prea înțelept pentru a greși și prea bun pentru a ne aduce vătămare, vom fi puternici în tăria lui Domnului.

„Pentru a-L vedea pe Dumnezeu, trebuie să ne smerim. Când acceptăm cuvintele și planurile lui Hristos nu vom pune eul acolo unde ar trebui să fie Hristos.

Nu ne vom gândi să lucrăm contrar indicațiilor sale clare. Vom evita chiar gândul înălțării de sine.” *The Review and Herald*, 24 noiembrie 1910.

„Ar trebui să aibă loc o schimbare hotărâtă în spiritul și caracterul lucrării în locurile unde bărbații și femeile au primit o lumină sporită. Ce fac ei pentru a-i avertiza pe acei care nu înțeleg că Domnul vine în curând?’ Iată, Domnul iese din locul Său pentru a-i pedepsi pe locuitorii pământului pentru nelegiuirea lor: pământul va descoperi de asemenea sângele său și nu-i va mai acoperi pe cei omorâți’ (Isaia 26:21). Vă întreb, cine poartă o povară pentru sufletele care mor fără Hristos? Cine va ieși din tabără, purtând ocară? Cine va părăsi casele plăcute și legăturile dragi de rudenie și să ducă prețioasa lumină a adevărului în țările îndepărtate? Fiecare zi și fiecare clipă vin la acei cărora li s-a încredințat lumina adevărului, încărcate de semnificația grozavă pe care bărbații și femeile din orice țară și le pregătesc pentru fericire sau nefericire, stabilindu-le soarta pentru veșnicie.” *Testimonies*, vol. 8, pg.53,54.

Miercuri 23 iunie

4. O PERSPECTIVĂ LARGĂ

a. Încotro și-au păstrat bărbații credincioși din vechime îndreptată atenția? Evrei 11:13-16.

b. Cum ar trebui să ne inspire aceasta pe toți cu atât mai mult astăzi? Romani 13:11,12.

„Fraților, biografiile oamenilor buni din trecut nu vor satisface nevoile acestui timp. Mântuitorul pe care pretindeți a-L iubi și căruia susțineți că-I slujiți dorește ca voi să aveți de relatat o experiență a voastră proprie. Ce credeți voi? Urmează să se încheie în curând timpul de încercare? Este aproape timpul când se va ține judecata și se vor deschide cărțile și când vom fi judecați după faptele noastre?” *The Review and Herald*, 20 decembrie 1881.

„Mi-a fost atrasă atenția spre pământ și am văzut că urma o pregătire între acei care au îmbrățișat de curând solia îngerului al treilea. Îngerul a zis: ‚Pregătiți-vă, pregătiți-vă, pregătiți-vă. Va trebui să muriți mai mult față de lume decât ați făcut-o până acum.’ Am văzut că aveau de făcut o mare lucrare și că aveau doar puțin timp la dispoziție în care s-o facă.

Apoi am văzut că ultimele șapte plăgi urmau să fie revărsate curând asupra acelor care nu aveau adăpost, totuși lumea nu i-a privit altfel decât pe stropii de apă ce urmau să cadă. Atunci am fost făcută în stare să sufăr vederea grozavă a celor șapte plăgi de pe urmă, mâna lui Dumnezeu. Am văzut că mânia Lui era groznică și că dacă și-ar fi întins mâna sau și-ar fi ridicat-o cu mânie, locuitorii pământului ar fi fost ca și când n-ar fi existat niciodată, sau ar fi suferit de dureri incurabile și de răni chinuitoare și nu ar fi existat nici o scăpare, ci ar fi fost nimiciți de ele. M-a cuprins spaima și am căzut cu fața la pământ înaintea îngerului și l-am rugat să îndeparteze acea praveliște dinaintea ochilor mei, s-o ascundă de mine, căci era prea înspăimântătoare. Atunci am înțeles, ca niciodată până atunci, importanța cercetării cu atenție a Cuvântului lui Dumnezeu, pentru a ști cum să scăpăm de plăgile despre care acel Cuvânt declară că vor veni peste toți cei nelegiuți care se vor închina fiarei și

chipului ei și vor primi semnul ei pe frunțile sau mâinile lor. A fost o mare mirare pentru mine că cineva putea călca legea lui Dumnezeu și să calce în picioare Sabatul Său sfânt, când asemenea amenințări și denunțări teribile erau împotriva lor.”

Experiențe și viziuni, pg.64,65.

„Pregătiți calea împăratului. Ridicați stindardul mai sus și tot mai sus.”
Evangelizare, pg.397.

Joi 24 iunie

5. STRĂINI ȘI CĂLĂTORI

a. Ce fel de viață au fost dispuși să sufere eroii credinței? Evrei 11:37,38. Ce experiență a lui Ioan urmează să se repete în curând? Evrei 11:39,40; Apocalipsa 1:9.

„[După cum a fost cu Ioan exilat pe Patmos], la fel va fi cu rămășița poporului lui Dumnezeu care este răspândită – unii în fortărețele munților, alții exilați, alții urmăriți, alții persecutați. Când se aude glasul lui Dumnezeu și este descoperită strălucirea slavei, când s-a încheiat încercarea și zgura a fost îndepărtată, ei știu că sunt în prezența Unuia care i-a răscumpărat cu propriul Său sânge. Exact ce a fost Hristos pentru Ioan în exilul său, va fi și pentru poporul Său care este făcut să simtă mâna persecuției pentru credința și mărturia lui Isus Hristos... Aceștia au fost mânați de furtuna persecuției spre crăpăturile stâncilor, dar se ascundeau în Stânca veacurilor, și în bastioanele munților, în peșterile și găurile pământului, Mântuitorul Își descopere prezența și slava. Încă puțină vreme și Cel ce vine va veni și nu va zăbovi.” *That I May Know Him*, pg.360.

b. Cum este cel mai bine rezumată pentru noi chemarea lui Hristos pentru acest timp? Coloseni 3:1-4.

„Să fim bucuroși a fi străini și călători aici [pe pământ], pentru ca să putem dobândi o țară mai bună, o țară cerească. Calea crucii este una care merge înainte și în sus. În timp ce înaintați, căutând lucrurile de sus, veți lăsa neapărat departe în urmă lucrurile care aparțin lumii.” *The Signs of the Times*, 29 mai 1884.

Vineri 25 iunie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. În ce domenii așteaptă Dumnezeu de la noi să fim pe o platformă mai înaltă decât pionierii Adventiști de Ziua a Șaptea?
2. Unde manifestăm lipsă de credință și cum putem birui aceasta?
3. Care este cheia clădirii cu succes a caracterului?
4. Unde ar trebui să fie centrul atenției noastre și de ce suntem așa de ușor abătuți de la această prioritate?
5. De ce trebuie să avem curaj, chiar și când suntem confrunțați cu moarte, închisoare sau exil?